Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah.
Velja za vse leto - - $3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 176. — ŠTEV. 176. NEW YORK, SATURDAY, JULY 29, 1911. — SOBOTA, 29. MAL. SRPANA, 1911. VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Iz delavskih krogov.
Generalni štrajk.

—o—

Izdelovalci usnjenega modnega blaga v New Yorku so proglasili splošen štrajk.

—o—

PROTEST SOCIALISTOV.

—o—

Med krojači, ki izdelujejo žensko obleko, in njih delodajalci v New Yorku se je doseglo popolno sporazumljenje.

—o—

Izdelovalci usnjenega modnega blaga v New Yorku so te dni proglasili splošen štrajk. Državna razsodnika za delavske prepirne zadeve John J. Bealin in Michael Negan si prizadevata, da bi štrajk poravnala. Posvetovala sta se z zastopniki obeh strank in jim ponudila svoje posredovanje. Dozdaj je bilo vsako posredovanje brezvspešno, ker vsaka stranka se nadeja zmage.

Kolonije za postopače.

Socialistična stranka v newyorški državi je vložila oster protest proti Bill, ki določa ustanovitev kolonij za postopače in delomržne ljudi. V posebni spomenici se pozivlja guverner Dix, da ne potrdi Bill, ki je naperjena proti delavcem. Postopaštvo se ne dá odpraviti s kazenskimi kolonijami.

Krojaški delavci v New Yorku.

Med krojači, ki izdelujejo žensko obleko, in njih delodajalci se je doseglo popolno sporazumljenje. Pogodba, ki se je lansko leto sklenila med delavci in gospodarji, se bo letos obnovila, ne da bi nastala nova nasprotja.

Dela pri kopališču na Coney Islandu.

Pri gradnji mestnega kopališča na Coney Islandu so delavci dalje časa štrajkali. Zdaj se je dosegla poravnava in delavci so zopet prišli na delo. Kopališče bo otvorjeno 1 . avgusta t. l.

Konvent premogarjev v Butte.

Butte, Mont., 27. jul. V današnji seji konvencije Western Federation of Miners je bilo sklenjeno, da naj premogarji s splošnim glasovanjem odločijo o tem, ali se naj konvencija vrši vsako drugo leto in ne vsako leto, kakor je bilo to dozdaj v navadi.

Štrajkni položaj v Mehiki.

Tampico, Mehika, 27. julija. — Štrajkni položaj je zelo resen. Vsled štrajka pristaniških delavcev ni mogel nobeden parnik odpluti in tudi nobeden parnik ni mogel odložiti blaga. Vsi uslužbenci Walter Pierce Oil družbe so ostavili delo. Govori se, da bodo tudi vsi železniški uslužbenci pričeli štrajkati.

—o—

Podzemeljske železnice v New Yorku.

V ponedeljek ob 11. uri dopoldne bodo na Lexington Ave in 67. cesti pričeli graditi novo podzemeljsko železnico. Razne odlične osebe so dobile povabilo, da prisostvujejo slovesnemu pričetku dela. Povabila razpošilja Public Service Commission.

Parnik "Empress of China" je izgubljen.

Tokio, 28. julija. Parnik "Empress of China", ki je včeraj zavozil blizo japonskega obrežja na skalovje pri Awa Peninsula, je izgubljen. Poškodba je tako velika, da ga ne morejo rešiti.

Portugalski monarhisti protestirajo.

Madrid, 28. julija. Portugalski monarhisti so vložili protest proti vladnemu odloku, s katerim jim je prepovedano bivati blizo portugalske meje.

Amerikanske socialne in politične zadeve.

—o—

Generalni pravdnik je izjavil, da bo justični department zasledoval vse truste, ki se ne bodo razdružili.

—o—

PINCHOT PROTI TAFTU.

—o—

Vlada bo v atlantskem in v pacifičnem morju vzdržavala rezervno vojno brodovje.

—o—

Washington, 28. jul. Attorney General Wickersham je izjavil, da bo justični department sodno zasledoval vse truste in monopole, ki ne bodo v najkrajšem času razdruženi. Anti-Trust Bureau je dobil nad 1000 pritožb o manipulacijah monopolov in velikih kombinacij glede prodaje živil in več sto vladnih agentov preiskuje slučaje. Proti koncu leta bode vlada uvedla več procesov proti trustom, v prvi vrsti proti elektricitnemu trustu in proti United Shoe Machinery Co.

Controller Bay zadeva.

Gifford Pinchot, bivši gozdarski uradnik v poljedelskem departmentu, je z ozirom na predsednikovo spomenico o Controller Bay zadevi podal izjavo, v kateri pravi, da predsednik zagovarja slabo stvar. Vzlic vsem predsednikovim spomenicam ostane dejstvo, da so se zemljišča ob Controller Bay na Alaski oddala ljudem, ki so stali za Ryanom. Ta zemljišča bi se ne bila smela prodati in ako je to vlada nameravala, bi bila morala poprej občinstvo na to opozoriti.

Rezervno vojno brodovje.

Vlada se je odločila, da ustanovi v atlantskem in v pacifičnem morju rezervno vojno brodovje. Atlantsko rezervno brodovje bo obstalo iz 10 vojnih ladij in bo svidrano v Philadelphia Navy Yardu. Pacifiško rezervno vojno brodovje bo zbrano v Bremertonu v Puget Soundu.

Bančni trust.

Poslanska zbornica bo izvolila odsek, ki bo preiskoval, ako res obstoji kombinacija, ki kontrolira kreditni, menjični in depozitni promet in ima moč provzročiti gospodarske depresije in panike.

Velikanski dok za vojne ladije.

Vlada namerava v New Yorku ali Norfolku, Va., zgraditi velikanski dok za vojne ladje. Dok bo dolg 1000 čevljev. Sedanji doki so dolgi samo 800 čevljev. Gradba novega doka je potrebna, ker se gradijo vsako leto večje vojne ladje. Širok bo dok 110 čevljev, kakor panamski prekop, in 34 čevljev globok. Sedanji doki v Brooklynu, Puget Soundu, v Pearl Harbor in v Norfolku bodo razširjeni in podaljšani.

—o—

Kako je prišel bivši šah Mohamed Ali Mirza v Perzijo.

Baku,. Transcaucasia, Rusija, 28. julija. Lastnik parnika "Christofore" je odpustil iz službe kapitana in njegovega asistenta, ker sta izdala časnikom vest, da je bivši šah na njegovem parniku se vozil v Perzijo. Imenovani parnik prevaža olje in ne sme vzeti na krov nobenega potnika. Bivši šah je plačal $25,000 za vožnjo.

Hotel pogorel.

New Haven, Conn., 28. julija. Hotel Momauguin v Cosey Beach ob obrežju Long Island Sounda, je včeraj zjutraj pogorel. Škode je $55,000. Pogorela so tudi sosedna poslopja. R. V. Collahan, njegova žena in njegova hčerka, so bili komaj rešeni iz gorečega poslopja. V hotelu je bilo mnogo drugih gostov, ki pa so se vsi rešili.

ČLANI KOMITEJA, KI BO VODIL PREISKAVO PROTI SENATORJU STEPHENSONU.

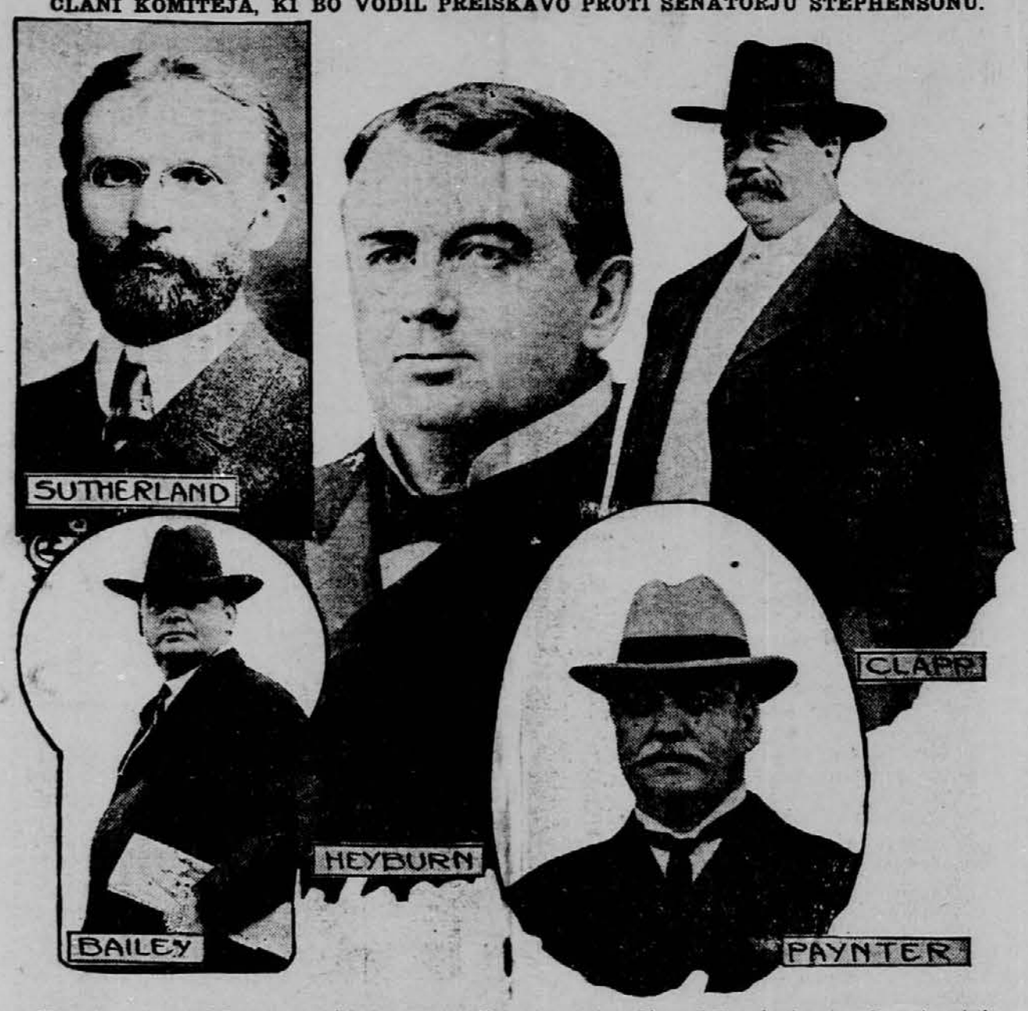

Photos of Bailey and Paynter copyright by American Press Association. Photo of Clapp by American Press Association.

Senatni komite za privilegije in volitve je izvolil pododsek, ki bo vodil preiskavo proti senatorju Isaac Stephensonu iz Wisconsina ,ki je obdolžen, da si je s podkupovanjem in po korupciji pridobil sedež v senatu. Člani tega pododseka so: Weldon B. Heyburn iz Idaho; Moses Clapp iz Minnesote; George Futherland iz Utah, Joseph W. Bailey iz Texasa in Thomas H. Paynter iz Kentucky. Pododsek bo zaslišal več prič in tudi senatorja Stephensona.

Revolucija na Haiti.
Pred glavnim mestom

—o—

Revolucionarci pod poveljstvom generala Leconte so obkolili Port-au-Prince.

—o—

REVOLUCIONARNI STRANKI.

—o—

Vse prodajalnice v Port-au-Prince so zaprte in ulice zapuščene. Nihče si ne upa na cesto.

—o—

Port-au-Prince, 28. julija. Revolucionarci pod poveljstvom generala Leconte so obkolili mesto. Predsednik Simon si je svest, da je položaj zelo resen. Vztrajati hoče do zadnjega trenutka. V mestu se boje, da pride do krvavega spopada med revolucionarnima strankama generala Laconte in generala Firmina, ki je tudi na potu proti glavnemu mestu. Gen. Leconte je zasedel mesti Gonalves in Archahele. Leconte in Firmin sta kandidata za predsedniško mesto. Prvi ima več upanja, kakor slednji. Gotovo je, da bo predsednik Simon moral odstopiti.

V mestu je veliko pomanjkanje živeža, ker ne morejo farmerji v mesto. Prodajalnice so zaprte in ulice zapuščene.

Mesto Aux Cayes, kjer je bil predsednik Simon rojen, je v oblasti revolucionarcev. Amerikanska križarka "Chester" je odplula odtod v Port de Paix, kjer so nastali nemiri.

—o—

Strah pred linčanjem v Akronu.

Akron, O., 27. julija. — Črnec John Kelly iz Youngstowna je oskrunil dveletno deklico Andro Martin Bernhardt iz Parkersburga. Bil je aretovan in odveden v County jetnišnico. Šerif Ferduson se je zbal, da bo ogorčeno prebivalstvo udrlo v jetnišnico in črnca linčalo, vsled tega je oborožil vse pomožne šerife in policiste ter zastražil jetnišnio.

Orgije na kvaranteni.
Šampanjec v urni.

—o—

Senzaionalna odkritja o dogodkih na Swinburne in Hoffman's Islandu.

—o—

PONOČNI PLESI.

—o—

Parniki so zalagali uradnike na kvaranteni z importiranimi vini in drugimi stvarmi.

—o—

Zanimive stvari so prišle na dan o dogodkih na kvaranteni. Godile so se stvari, ki jih ni moči opisati. Arthur Denyse, ki je bil uposlen v pisarni vrhovnega pristaniškega zdravnika dr. Dotya, je pred komitejem, ki vodi preiskavo proti imenovanemu zdravniku, izpovedal gorostasne stvari.

Na otoku je obstal takozvani "Greenroom Club", katerega člani so bili uradniki na Swinburne in Hoffman's Islandu, pa tudi mlade dame . Pri zabavah v tem klubu je vladala velika razposajenost in nemoralnost. Enkrat se je dogodilo, da so vzeli urno, v kateri je bil spravljen pepel umrlega cestnega komisarjaG. E. Waringa vrgli pepel stran in urno napolnili s šampanjcem, ki so ga potem pili. Parniki so zalagali uradnike z vinom, s smodkami in raznimi drugimi stvarmi, za kar so se uradniki izkazali hvaležne na ta način, da so pustili parnike brez pregleda v pristanišče. Ta razkritja so vzbudila občo pozornost in veliko senzacijo.

—o—

Iz Nicarague izgnani.

Washington, 28. julija. Trije liberalni voditelji, med njimi sin bivšega predsednika Zelaya, so bili izgnani iz Nicarague. Telegram, ki ga je dobil državni department, ne omenja vzroka za izgon. Govorilo se je, da je Zelaya poskušal priti nazaj v deželo in mogoče je, da je izgon s tem v zvezi.

Položaj v Maroku
Nemčija se umika.

—o—

Anglija in Francija bosta poslali vojne ladje v Agadir.

—o—

CESAR ZNIŽAL ZAHTEVE.

—o—

Francija bo reorganizirala armado, da bo za vse slučaje pripravljena.

—o—

London, 29. julija. — Med tem, ko gre po Evropi glas, da se je položaj, ki ga je izzvalo maroško vprašanje, zboljšal, prihaja iz zanesljivega vira vest, da bosta Anglija in Francija poslali ladje v Agadir. To bo provzročilo novo vznemirjenje in izzvalo še večjo krizo, kakor je bila sedanja.

Nemške zahteve.

Berolin, 29. julija. Nemško časopisje pravi, da se je evropski položaj zaradi Maroka po Asquithovem govoru znatno izboljšal. Anglija se ne upira več nemški zahtevi po kompenzaciji v Kongo državi.

Nemški cesar Viljem je sprejel v Swineminde nemškega kancelerja dr. pl. Bethmann-Hollwega in državnega tajnika pl. Kiderlen-Wächterja. Iz verodostojnega vira poročajo, da je cesar znižal in ublažil nemške zahteve nasproti Franciji.

Raumboullet, Francija, 28. jul. Pod predsedstvom predsednika republike Fallieresa se je vršil ministrski svet, v katerem je zunanji minister naznanil, da se razvijajo pogajanja med Nemčijo in Francijo normalno. Ministrski svet je sklenil reorganizirati armado. V Parizu prevladuje mnenje, da ne pride do resnega konflikta med Nemčijo in Francijo zaradi Maroka.

—o—

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Iz Avstro-Ogrske.
Monopol vžigalic.

—o—

Socialna demokracija proti odpravi praznikov.

—o—

JUGOSLOVANI.

—o—

Princ Lichtenstein namerava odložiti vse svoje mandate.

—o—

Budimpešta, 28. jul, Finančni minister Lukač bo v poletnem in najpozneje v jesenskem zasedanju predložil ogrski zbornici predlog glede izvedbe monopola na vžigalice. Zakonski načrt ima določbo, da se monopol pod gotovimi pogoji odda v najem zasebnim podjetnikom. Vlada upa, da se bodo s tem monopolom zvišali dohodki države za letnih 10 milijonov kron.

Zoper odpravo praznikov.

Praga, 28. jul. Češko-slovanska strokovna zveza je sklenila za slučaj, da se število praznikov vsled papeževega motu propriu zmanjša, uprizoriti akcijo, dá se delavstvu v nadomestilo za praznični počitek prizna v poletnem času plačan dopust.

Hrvaško-Slovenska Zajednica.

Dunaj, 15. julija. Pod predsedstvom poslanca dr. Šusteršiča so se danes zbrali poslanci, izvoljeni na programu Vseslovenske ljudske stranke in dalmatinski prvaši in so soglasno sklenili osnovati enotno Hrvaško-Slovensko Zajednico na podlagi programov Vseslovenske ljudske stranke in Hrvaške Stranke Prava. Zajednica šteje 24 članov, 20 Slovencev V. L. S. in 4 dalmatinske prvaše. Konstituiralo se je predsedništvo, in sicer za zdaj še provizorno, ker ni izključeno, da Hrvatsko-Slovenski Zajednici pristopijo še kateri drugi jugoslovanski poslanci. Predsedstvo je sledeče sestavljeno: načelnik dr. Šusteršič, podnačelnika Dulisič in dr. Korošec.

Nov spor v krščansko-socialni stranki.

Dunaj, 28. julija. V krščansko-socialni stranki je nastal nov spor. Princ Lichtenstein je prišel v konflikt z bivšim ministrom dr. Weisskirchnerjem, vsled česar namerava odložiti vse svoje mandate in se odtegniti političnemu življenju.

—o—

Svoj spomenik bo videl.

Louisville, Ky., 8. julija. — General John B. Castleman, veteranec iz konfederacijske in špansko-amerikanske vojne bo videl svoj spomenik, ako bo še živel 15 mesecev. Spomenik bo veljal $15,000 Odbor za spomenik ima že $9000 nabranih. Kipar R. Hinton Perry v New Yorku bo izklesal spomenik, ki mora biti gotov do oktobra 1912.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

za $ 10.35	.....	50 kron,
za 20.50	.....	100 kron,
za 41.00	.....	200 kron,
za 102.50	.....	500 kron,
za 204.50	.....	1000 kron
za 1020.00	.....	5000 kron

Poštarina je vštetа pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprilimneje do $50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.,
Cleveland, Ohio.

Razne novosti iz inozemstva.

—o—

Vesti o obolenju angleškega kralja Jurija niso resnične.

—o—

DOGODKI V PERZIJI.

—o—

Nemški cesar Viljem in ruski car Nikolaj se ne bosta sešla.

—o—

London, 28. jul. Vesti o obolenju kralja Jurija, ki so došle semkaj iz Amerike, niso utemeljene. Ako se politični položaj ne bo poostril, bo kralj v soboto prisostvoval regati v Cowesu.

Včeraj je kralj zajutrkoval s španskim kraljem Alfonzom, s kraljico Viktorijo Evgenijo in z bivšim portugalskim kraljem Manuelom. Sprejel je tudi ministre, ki so mu poročali o maroški aferi.

Grozodejstva v Perziji.

Teheran, 28. jul. Pristaši bivšega šaha Mohameda Ali Mirza so zasedli Shah Kad, kjer so masakrirali možke, ženske in otroke.

Anglija je baje naprosila Rusijo, da vpliva na to, da se bivši šah umakne iz Perzije. Rusija je to prošnjo odklonila.

London, 28. jul. Državni tajnik Sir Edward Grey je v poslanski zborniei izjavil, da Anglija zdaj ne more intervenirati v Perziji in da tudi ne more tega zahtevati od Rusije.

Sestanek ruskega carja in nemškega cesarja.

Berolin, 28. jul. Uradno se zanika vest, da bo nemški cesar Viljem se sestal z ruskim carjem Nikolajem v finskem vodovju. Sestanek izostane z ozirom na kritični politični položaj, ki je nastal vsled maroškega vprašanja.

—o—

Slovenske vesti.

—o—

Slovenski grob.

—o—

V Franklinu, Kans., je umrl dne 22. t. m. slovenski rojak Anton Stromlan iz Vač pri Litiji. V Ameriki je bival 9 let. V stari domovini zapušča brata in sestro, tukaj pa žalujočo ženo in dva otroka. Bil je član treh podpornih društev, ki so ga z zastavo spremila k večnemu počitku. Pokopan je bil v nedeljo 23. t. m. na katoliškem pokopališču v Frontenacu. Bodi mu lahka tuja zemlja! Žalujoči rodbini izrekamo svoje sožalje.

Delavske razmere v Kansasu.

Iz Franklina nam poroča naš dopisnik, da so se delavske razmere tamkaj nekoliko zboljšale, ali kaj pomaga to, ko je vse prenapolnjeno z delavskimi močmi. Tudi primanjkuje voz za nakladanje premoga. Poprej sta bila v Franklinu dva rova, ali dne 24. junija je jeden pogorel in zdaj vsi delavci delajo v drugem. Rojakom se ne svetuje hoditi tje za delom.

Slovenci v amerikanski armadi.

V Ely, Minn., so dne 25. t. m. trije slovenski fantje, Aleš Lube, Anton Klančar in Ferdinand Tomšič, vstopili v amerikansko armado.

—o—

Huda vročina v Franciji.

Pariz, 28. julija — Vročina, ki je bila te dni nekoliko ponehala, se je zopet vrnila. Toplomer je kazal 95 stopinj Fahrenheit. Vročina je zahtevala mnogo človeških žrtev.

Petdeset novih poštnih hranilnic.

Postmaster General Hitchcock je ustanovil petdeset novih poštnih hranilnic. V poštnih hranilnicah pri poštah druge vrste je bilo do zdaj vloženih $777,748, dvignjenih pa $100,974.

Novi roman.

—o—

Damir Feigel.

—o—

Zelo je ugajal naročnikom "Gospodar", odkar ga je urejeval Julij Bedenik. In kako je poznal ta urednik čitatelje svojega lista! Ko je prevzel uredništvo, je bilo naročnikov nekaj nad 300; v par mesecih se je to število skoraj podvojilo in vse to le po njegovi zaslugi.

Urednikova znanost se nikakor ni zrcalila v uvodnih člankih, v katerih je pretresaval kmetsko-gospodarsko vprašanja in ki so bili večkrat le slabi prevodi. Razumni kmetovalci niso prav nič zamerili uredniku, da je pisal v najhujši zimi o krompirju in v pasjih dneh o kisanju domače repe, češ, kako naj ve urednik za vse kmečke potrebe, ko je pač on le mesten človek, ki pozna krompir in repo le kot prikuho na krožniku.

Tudi dnevne novice niso bile prava privlačna sila. V trgu se itak ne zgodi nič posebnega. In še te malenkostne dnevne novice so bile zelo oprezno pisane; koj se je spoznalo, da izvira ta opreznost iz kake neprijetne izkušnje. Motil se ni, kdor je tako sklepal.

Nekoč je namreč spisal vest: Stepli sta se. — Ni dolgo od tega, ko sta se stepli v našem trgu dve ženski. Boj je bil hud. Vzrok ljubosumnost. — In koliko je moral pretrpeti urednik Bedenik za to kratko, izmišljeno notico.

Ves dan je imel ženske obiske. Ta ga je prosila, naj ne imenuje njenega imena v časopisu, druga se je jezila, da je objavil njene popolnoma zasebne razmere, tretja zahtevala, naj spravi on kot urednik tako uglednega lista natakarico "pri Hrasteču" iz trga, češ, ona je kriva, da tiči njen mož vedno pri kozarcu, za kar jo je pa že plačala z dežnikom.

Tako je šlo ves božji dan. Proti večeru pa je izvedela urednikova soproga sama za te obiske, prihitela v svoji ljubosumnosti kakor blisk v uredništvo, spodila ženo nekega trgovca iz sobe in tako oštela svojega moža, da je slednjič ta res veroval v svoje donžuanstvo. Kaj se hoče, urednik je postal na ta način žrtev časnikarske resnicoljubnosti in uredniške tajnosti, ker ni smel izdati svoji ženi vzroka teh obiskov. Od omenjene pridige dalje je pa postal v dnevnih vesteh zelo oprezen, ker je spoznal bojaželjni trški svet in ljubosumnost svoje žene.

Splošna priljubljenost "Gospodarja" ni izvirala ne iz člankov, ne iz domačih vestij, pač pa iz originalnih podlistkov, ki so tupatam segali globoko v oglase zadnje strani. Urednik je bil v resnici mojster — pod črto. Pod amerikanskim imenom James Ryan je objavljal plodove svoje bujne domišljije in si znal z raznimi prizori ohraniti stare naročnike in pridobiti vedno več novih.

Toda prišel je čas, ko je bil v zadregi. Njegov zadnji roman je bil končan. Krvi je steklo kar par škafov, glavnega junaka je povozil avtomobil — kar je tako razkačilo čitajoče trško občinstvo, da je metalo staro in mlado za vsakim takim vozom kamenje, — mlada Doroteja je izpila strup, sploh ni ostalo več toliko ljudi, da bi se izplačalo napisati še eno nadaljevanje.

Skrbeti je moral za nov roman. Toda snov! Pripravna privlačna snov! Nekaj novega! Mislil je in mislil in njegove misli so se plazile z banditi po vročih Abrucih, so zmrzavale v sibirskem prognanstvu, so se kopale v temni krvi rdečekožcev in so vlamljale v bogate trgovine londonskih zlatarjev.

Mirujte, postojte misli! Ljudstvo se kaj rado zanima za skrivnostne vlome, za nepoznane tatove, za ženijalno izvršene zločine in za tajno delovanje detektivov. V vseh svetovnih jezikih že mrgole detektivski romani. Zakaj naj bi ostali Slovenci brez svoje Conan Doyle-ja in brez svojega Sherlok Holmesa.

Neznana čuvstva so obšla urednika. Tako prijetno mu je bilo pri srcu, vrgel se je na naslonjač, zaprl oči in se videl že slavnega, bogatega . . . .

Megleni osnutek njegovega romana je postajal vedno jasnejši. Vsaka misel je bila nova barva na sliki njegove domišljije. Skica je bila gotova, sedaj pa na podrobno delo.

Mrzlično hitro je drsalo pero po raskavem papirju.

Urednik je popisal krasen grad in njegovega lastnika, visokega aristokrata. Pri tem je nehote mislil na vpokojenega pomorskega kapitana Schmida, ki je imel vilo zunaj trga in h kateremu je večkrat zahajal, da je uporabljal potem spomine njegovega potovanja širom sveta v svojih podlistkih.

Seveda je bila noč. H gradu se je plazil lopov — tu je sledil natančen popis notranjščine gradu, — prišel neopažen v sobo, kjer je imel grof blagajno, ukradel 50,000 kron, zlatnino, srebrnino in krasne dragulje gospe grofice in izginil s tem bogatim plenom.

Vse je bilo vznemirjeno, redarji, orožniki so bili noč in dan na delu — toda zaman — o storilcu ni bilo ne duha ne sluha.

Zgodilo se je pa, da se je mudil v bližnjem mestu na počitnicah znan detektiv iz izborne newyorške šole Roberta Allana Pinkertona, po imenu Anderson. To je vzel vso zadevo v roke. Težavno je bilo njegovo delo, toda po preteku petih poglavij je že prišel na čisto, dobil zločinca na podlagi utrganega gumba, prstnih odtiskov na nekoliko prašni blagajni in sledov njegovih nog v mehki zemlji.

Zločinec je bil nezakonski sin grofove nekdanje sobarice. Umetno je bila vpletena v to glavno dejanje na tem mestu pikantna ljubezen mladega grofa s sobarico , njen padec, njena tajna odstranitev iz grada, da ni izvedela mlada grofova soproga, in njeno maščevanje. Odgojila je lastnega sina v sovraštvu do njegovega očeta, ne da bi vedel sin, da je grof njegov oče. Popisavala mu je grad, bogastvo, denar in lačni želodec in raztrgana obleka sta pomagala sinu, da je izvršil zločin.

Komaj pri porotni obravnavi je izvedel grof, da je tat njegov sin.

Urednik ni zapazil, da se je začelo solnce že poslavljati in ko je končno odložil pero, je komaj prišel na to, da ga je gonja za zločincem ulačnila.

Žena ga je tačas iskala po vseh gostilnah, da bi šla skupno k večerji, le v uredništvo je ni bilo.

—S prihodnjo številko začne naš list priobčevati nov roman, ki se glasi "Krivda in osveta ali detektiv Anderson." Snov je zajeta iz sedanjosti, značaji so umetniško začrtani, dejanja je mnogo. Ljubezni, zločinu, tajni policiji je odkazano v romanu odlično mesto. Pisatelj je že znan našim čitateljem in je sotrudnik največjih listov. Upamo, da ustrežemo s tem novim delom svojim naročnikom!

Uredništvo "Gospodarja".

Teh par vrstic je prinesel prihodnji "Gospodar" in ž njimi pošegetal nekoliko občinstvo, vzbudil njega radovednost in ni je bilo hiše v trgu in sosednjih vaseh, v kateri ne bi ugibali moški in ženske o vsebini in izidu novega romana. Šteli so ure do izdaje prihodnje številke.

Dočakali so. Začetek romana je bil res pisan z vsem poletom. Koj se je javilo kakih 50 novih naročnikov. In tako je šlo dalje. Z vsakim nadaljevanjem je narašćalo število naročnikov in celo "Grofica - beračica" in "Ciganska sirota" sta se morali umakniti temu novemu romanu, dasi imajo dame povsod prednost.

Urednik si je nabavil sodček vina, njegova soproga si je pa naročila iz mesta nov modern klobuk in svileno bluzo. To je bil prvi uspeh "Krivde in osvete".

Dogodilo se je, da je ob času 17. poglavja novega romana vdrl neznan tat ponoči v vilo kapitana Schmida, vlomil v blagajno in pobral iz nje par tisočakov, ki jih je imel kapitan kot izkupiček prodane gozdne parcele slučajno doma.

Dasi je prišel gospodar koj na sled tatvini, je bil vendar ves trud orožnikov brezuspešen.

Za to tatvino se je začel zanimati tudi urednik. Če je že tako krasno opisal v romanu, ki vzbuja v vseh krogih zanimanje, delovanje detektiva, zakaj ne bi sam poizkusil svoje detektivske sreče?

Brskal je po trgu, po okolici in po gostilnah. V vsaki neznani osebi je videl storilca, zasledoval ga in opazoval, kar mu je doneslo s časom dve zaušnici. Toda to ga ni ostrašilo, še z večjo vnemo se je vrgel v detektivske posle, dokler ga ni tožilo par oseb radi razžaljenja časti, ker jih je nazival v svoji slepi detektivski strasti s tatovi. Celo Schmid sam mu je pokazal vrata, ker je vedno preiskaval po njegovem vrtu sledove stopinj in mu pri tem pohodil najlepše evetlice.

Tat pa je ostal skrit.

Nekega jutra — roman v "Gospodarju" še ni bil končan — je odpiral urednik došla pisma. Med drugimi je zapazilo urednikovo oko tudi pismo iz Amerike. Na znamki je bil pečat iz Washingtona, D. C.

Mogoče kak nov naročnik, mogoče je prišla slava njegovega romana celo v Ameriko. Zakaj ne bi zaslovel tak imeniten roman tudi po novem svetu? In mislil je že urednik, kako se zahvali v prihodnji listnici uredništva novemu naročniku v daljni Ameriki za priznanje, kar seveda povzdigne ugled njegovega lista.

Z veseljem je odprl pismo in bral:

"Dragi gospod urednik!

Pred tremi meseci sem se priklatil na svojem potovanju tudi v Vaš trg. V gostilni sem prebiral — dolgčas mi je bilo — podlistek v Vašem listu, in sicer prav ono mesto, ki popisuje vlom pri grofu. Strokovnjaško skoraj je bil popisan ta vlom.

Moj nos me ni zapustil. Tistega romana ni pisal James Ryan pač pa Vi, kaj ne, gospod urednik? Saj tak list tudi ne more plačevati velikih honorarjev znamenitim pisateljem.

Poizvedoval sem nekaj časa, dognal, da zahajate večkrat h kapitanu Schmidu in koj sem slutil, da ste tako živo opisali njegovo vilo.

Če pa spozna človek na tak način notranjosti kakega poslopja, če ve, kje tiči denar, bi bil norec, ako bi ne šel krast.

Da me pa ne bi dobili tako hitro kaki nepoklicani detektivi, sem ukradel najprej par velikih škornjev, v katerih so mi noge kar plesale, in te tuje škornje sem rabil radi sledov na mehki zemlji. Po blagajni sem prej prah pobrisal, da se niso poznali na njem odtisi mojih prstov in vrhu tega sem imel še rokavice. Jaz ima namreč čast, da so me sprejeli v album in da poznajo na policijskih postajah moje prste bolj kakor pa jaz sam. V blagajno sem pa vlomil po Vašem res izbornem navodilu, za katero se Vam prav iskreno zahvaljujem. Samo glede vsote ste se blagovolili zmotiti v romanu, kajti v blagajni sem dobil samo 14 tisočakov. Prihodnjič bi prosil več točnosti!

Končujem! Še enkrat se Vam zahvaljujem za nasvete. Vi ste me naučili opreznosti! Mene ni treba iskati, kajti jaz bom že bogve kje, še preden pride to pismo do Vas.

O priliki spišem mogoče sam roman za Vaš list.

Hvala in pozdrav!

X. Y.,

zaprisežen vlomilec."

Nobenega detektivskega romana ni več spisal urednik. Sklenil je, da ne pojde več kot voditelj drugim prebrisancem na opolzlo pot zločinov. Raje pa kmetske romane, o sporih med sosedi itd.

Kmalu je objel zubelj pismo amerikanskega neznanca, urednik pa je poizkušal zakopati vso zadevo v najtemnejši kotiček svojega spomina.

———o———

NEVIDNA LUČ.

—o—

Nove poskuse z nevidno lučjo je izvršil profesor Woods z baltimorskega vseučilišča Nevidno luč imenuje ta prirodoslovec tisto vrsto solnčnih žarkov, ki nič ne vplivajo na človeško oko. Profesor Wood je napravil fotografske posnetke s pomočjo kremenjakove leče, prevlečene s tanko plastjo srebra, ki je sicer neprodirna za pravo luč, ki pa prevaja ultravioletne žarke. H krati pa je napravil tudi slike z nevidno lučjo. Ob prehodu skozi lečo iz kremena so se beli žarki izpremenili v črne: steklena okna so bilo črna kakor da bi bila iz železa. Na solncu stoječ mož ni delal nobene sence, kar dokazuje, da nevidni ultravioletni žarki ne izvirajo neposredno iz solnca, temveč iz nebeškega obla. Zlasti čudne so bile fotografije meseca,, povzete s pomočjo daljnogleda, v katerem je bila vstavljena leča iz kremena. Znano razsvetljeno brezno Aristaza na mesecu so obdajali čudni masivni skladi, ki so pri navadni luči nevidni. Električno iskro obdaja na teh fotografijah čuden sijaj; z drugimi poizkusi so dognali, da električna iskra izžareva nevidne žarke, ki provzročajo svetlikanje bližnjega zraka. Dalje pa je profesor Wood priredil mnogo fotografij s pomočjo nasprotnih, infra rdečih žarkov. Za nadaljevanje teh velezanimivih poskusov sta z berlinskim profesorjem Rubensom izdelala posebno pripravo ki omogočuje izločevanje nevidnih žarkov od navadne spektralne luči.

Žaba copernica.

—o—

Na Bizjaku pri Bleketašu je dekla Jera že dalje časa opazovala, da daje ena krava v hlevu manj mleka kot po navadi. En sesek, včasih tudi dva, sta bila zjutraj skoro vsaki dan pomolžena. Ni si mogla tolmačiti od kod to prihaja. Sprva je mislila, da se je krava sama sesala, kar pa ni odgovarjalo resnici, ker je imela krava, razun zjutraj, ob času molže zmiraj polno vime mleka. Tudi ni bilo opaziti bolezni na vimenu. Deklo je začelo skrbeti, ker je tudi gospodinja opazovala pomanjkanje mleka v latvicah.

Ko je dekla pripovedovala, kako se to njej sami nerazumljivo zdi, da zmanjkuje samo zjutraj mleko od sivke, ki stoji ob steni in najbližje vrat; je gospodinja bila mnenja, da dela to zlobna roka, ki hodi ponoči kravo molzt.

Ko je zvedel gospodar to nepriliko, je ukazal hlapcema ponoči stražiti hlev. Tri noči sta stražila hlapca hlev in krave, toda brez uspeha. Sivka je imela vsako jutro dva seska prazna. Gospodar ni hotel verjeti, stražil je sam hlev in krave tri noči, toda z istim neuspehom kot hlapca, prejšnje noči.

Zagonetka je delala vsem velike preglavice ker niso mogli zasačiti tatu, ki zna tako skrivno kravu molzti.

Gospodinja, ki je v nedeljo popoldne srečala svojo starejšo sosedo iz cerkve grede, vprašala jo je za svet, kaj naj stori da zaloti tatu. Soseda je verovala v vraže ter je tudi ta slučaj pripisovala vražam. Takoj ji svetuje, naj se poda v Podrebro k stari Zmesi, tako so imenovali staro ženico, ki je bivala v stari napol podrti koči ter živela od milodarov. Slovela je daleč na okoli kot zagovornica copernij.

Drugo jutro navsezgodaj se je podala dekla Jera k Zmesi.

Starka še ni bila pokonci, ko je začela Jera ropotati po vratih, katere so bile zapahnjene z leseno zatvoro. Ker se to ni pripetilo prvikrat, je ženica takoj slutila, da bode zanjo zopet dan zaslužka. Takoj je vstala ter šla odpirat Jeri, katera je že nestrpno čakala pri vratih. Obrazložila ji je vse težave ki jih je prestala zaradi tatu, kateri hodi kravo molzt.

"To je res zagoneten slučaj takšnega še jaz ne pomnim, zares hudo zacoprano." Starka je šla iz hiše v zamazano kuhinjo ter se kmalu vrnila. Prinesla je seboj nekaj zelišč, velela Jeri naj vzame zelišča ter naj tri dni pred prvo nedeljo v mesecu, pred solnčnim vzhodom, trikrat gre okrog hleva, zatem pa naj da vsako jutro nekaj tega zelišča s kruhom, pečenim iz ajdove moke iz druge dežele sivki. To sredstvo bode gotovo pomagalo, ako ne, naj še enkrat pride, dala bode drugo sredstvo.

Jera je bila uverjena, da bode to sredstvo pomagalo, stisnila starki star tolar v roke, se poslovila in odšla proti domu.

Gospodinja jo je že težko pričakovala. Ko prihiti Jera na dom jo je z zanimanjem poslušala, kaj ji je storiti. Takoj je pisala svoji prijateljici v sosedno deželo, naj ji pošlje ajdove moke, da bode mogla speči potrebni kruh. V teku petih dni je moka dospela in kmalu je bil kruh pečen. Dekla je skoro nekoliko nejevoljna izvrševala ukaz starke, bilo jo jej vselej strah. Paziti je morala, da se je vse izvršilo vedno pred solnčnim vzhodom.

Približal se je zadnji dan. Na vse zgodaj je že Jera vstala ter z nekim strahom pričakovala, kaj bode naredilo. Bolj ko se je bližala po trikratnem obhodu hlevu, tembolj jo je obdajal strah. Kaj se bo zgodilo. Potihoma je odprla vrata, da jo niso opazile ter mirno zopet zaprla. Sivka, ki je navadno ležala trdno ob steni, se je slučajno vlegla bolj po strani. Ko stopi Jera bliže krave, da bi ji izročila zadnji košček kruha, se hipoma prestraši, ko vidi, da se je nekaj zganilo pred nogami. Ker je bila še tema, je stopila k vratom, jih nalahno odprla, da bi videla, kaj se valja pred kravo. Danilo se je ravno. Ko vrata na stežaj odpre, zagleda veliko strnišno žabo, ki je pridno ležečo kravo sesala.

Vsa razsrjena pograbi dekla železne triroglate gnojne vile ter ž njimi vrže žabo iz hleva.

Bilo je ravno prvo nedeljo v mesecu majniku, ko je na vse zgodaj vpila Jera zunaj hleva, držeč v roki vile, na njih nasajeno in prebodeno veliko žabo, katera se je pri mleku sivke jako lepo zredila.

"Ti grda coprnica, sedaj si jo skupila", je ponavljala venomer ter tolkla z vilami z vso silo ob tla.

Gospodinja, ki je slišala vpitje, prihiti še vsa zaspana in na pol oblečena iz hiše ter vsa zmedena povprašuje, kaj se je zgodilo?

Na svoje veliko začudenje zagleda na vilah nasajeno žabo, od katere je mleko kapalo. Obenem tudi vidi več luž z mlekom po tleh, koder je dekla tolkla žabo ob tla.

Gospodinja si ni mogla stvari drugače razlagati, kakor da je žaba padla v molzni žehtar ter se pošteno mleka napila. Dekla pa se sedaj znaša nad ubogo žabo, ker ji je vse mleko spridila in napravila neužitno.

"No, hvala Bogu," je vzdihnila gospodinja, "da smo enkrat vjeli to coprnico", ko ji je dekla razložila, kako je našla žabo ob kravi. Koliko skrbi nam je provzročila ta grda žaba v našem hlevu."

Vendar pa je bila gospodinja tako zaverovana v copernije, da se je bila prestrašila, ko se je spomnila, da bode najbrže ta žaba coprnica. Oh, kaj bo zdaj, coprnico je ubila, sedaj se bodo druge coprnice maščevale nad tem. Kaj če jih pride deset namesto ene. Coprnija, coprnija, kaj bode zdaj, ako bodo morda zaradi tega poginili prašiči. Dekla ni poslušala več gospodinje, temveč odšla v hlev po opravkih.

V tem hipu se pokaže med vrati sosedna gospodinja z loncem mleka v roki ter nese pujskom na vse zgodaj jesti. Kako se začudi, ko pridejo h koritu le štirji puski. Vsa prestrašena se ozira po petem pujsku; na svojo žalost opazi mrtvega v kotičku svinjaka.

Blegetaška, ki je cel dogodljaj opazovala, je bila uverjena, da je ta pujsek poginil zaradi ubite žabe copernice. Bala se je še hujšega. Res se je še isti dan zvedelo, da je drugemu sosedu izginil lep domač pes. Seveda se je tudi ta slučaj pripisoval ubiti žabi coprnici, dokler se ni vsak slučaj zase pojasnil.

Pujsek je požrl krompir, ki mu je obtičal v sapniku. Pes pa ti je zašel v gozd, kjer ga je ustrelil neki lovec.

Ves dogodek se je kmalu raznesel po vsej vasi. Dekla Jera pa je morala večkrat pripovedovati o žabi coprnici. Akoravno so bili vsi na jasnem, da to ni bila nobena coprnica, temveč navaden dogodek, vendar imenujejo še danes na Bizjaku veliko žabo z imenom coprnica. Nek hudomušnež pa je pesmico zložil in jo večkrat zapel:

V hlevu pod škafom
Pa žaba čepi,
Po dnevu počiva
Po noči bedi.

Ko kravo pomolže
Se spat ji mudi,
Pod škafom se žaba
Prav dobro redi.

Ko Jera zapazi,
Več usmiljenja ni.
Vile pograbi,
Pa žabo umori.

———o———

STATISTIKA O GOZDOVIH NA ZEMLJI.

•—o—

Dr. Elerget je napisal v glasilu pariške geografske družbe zanimivo poročilo o stanju gozdov na zemlji. On trdi, da je na celi zemlji 1518 milijonov hektarjev gozda, kar bi odgovarjalo skoro četrtini trdne zemlje. Največ gozda izmed vseh dežel ima Kanada, in sicer 323 milijonov hektarjev, torej precej več kot cela Evropa, ki ga ima tudi skoro tretjino svojega obsega, namreč 303 in pol milijona hektarjev. Tri četrtine evropejskega gozda pripada Rusiji in Skandinaviji. Najbolj pogozdena je Finska, ki ima polovico gozdov, kar se lahko trdi tudi od Bosne in Hercegovine. Izmed evropejskih držav imajo gozda Rusija 210 milijonov hektarjev, Skandinavija nekaj čez 20 milijonov, nato pride Avstrija, ki ima 16 mil., gozda, dalje Nemčija 14 mil. in Francija 10 milijonov hektarjev. Najmanj gozda ima Španija, ker so uničili cele pokrajine gozdov, kar sedaj bridko občutijo. Omenjeno naj bode, da ima Indija 50 milijonov hektarjev gozda in Japan, o katerem se vedno misli, da je najrevnejša država na svetu glede gozdov, ga ima celo 23 milijonov hektarjev.

Avstr. Slovensko Bol. Pod. Društvo.

Ustanovljeno 16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI ODBOR:

JOHN BEDENE, glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR.

PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR:

FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kan.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSEF SVATTO, Woodward, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

Živi stroj . . .

—o—

Z. M. L.

—o—

Enakomerno drdra dan za dnevom šivalni stroj v mali sobi poleg kuhinje. Nikogar ne moti njegovo drdranje, in šivilja, ki ga goni, sedi izključena na starem stolu.

Mračna svetloba obseva cel obraz izžitega izraza stare ženske. Globoko udrte oči zro še vedno strastno v svet, a sivi lasje pričajo že pozno jesen. Često preneha z delom, hodi po sobi sem ter tja in misli: bogvekaj!

Obstane sredi sobe, prekriža roki, nervozno se gibljejo suhi, mrtvaški prsti. Prsi se gibljejo nemirno, ozira se semtertja in ne enakomerno utripljejo vele trepalnice.

Čez ustni, skoro modri, pa ji uhaja vprašanje:

"Zakj? Čemu?"

Pride večer.

V kuhinji nastane nemir: hlapci prihajajo k večerji.

Tedaj odloži živi stroj v sosednji sobi svoje delo. Neka nepričakovana strast prešvigne njeno sloko telo.

Vstane, stopi v kuhinjo in se postavi v sredo med mlade moške.

Zopet se prekrižajo mrtvaško bledi prsti in strastne brezirazne oči zro po mladih hlapcih.

A s studom odvračajo ti svoje poglede: ta vel obraz, te mrtvaške roke in te tope, pohotne brezizrazne oči!

In nato polno besed umazanih, neizraznih, brezobzirno jih bruha iz sebe stari živi stroj.

V žganjarno prihajajo umazani, gnusni ljudje. Tudi v tej družbi jo najdeš s kozarcem v roki.

Umazana beseda se tu nadaljuje, prekrižajo se mrtvaško bledi prsti in nervozno, pohotno se ozira po mladih moških.

A tudi tu odvrača vsak od nje pogled.

Vsakemu se gnusi!

Vrača se domov pijana; po drevoredu se ozira za zaljubljenimi pari: "Tudi ti boš stara, vela in imela boš suhe mrtvaške roke, nihče ne bo pogledal za teboj in vsakemu boš gnusna!"

Doma leži na stari postelji.

"Zakaj? Čemu?"

Bila je mlada, lepa! In tedaj se je ni nihče ogibal. Tudi ona se ni ogibala mladih, čilih fantov. Imeli so pač pod nosom črne brčice, lase so imeli skrbno počesane. Kdo bi se jih branil?! Ljubila je mnogo, da, celo preveč.

A takrat je bila mlada, čila, njeni prstki so bili polni, oči so gledale tako zapeljivo, vsak se je ozrl za njo!

In glej jo danes! . . .

Na stari postelji leži trudna, pijana, mrtvaško bledi suhi prsti gibljejo nervozno, brez izraza zro velike oči tja v strop, iz ust pa veje neprijeten duh žganja!

Udira se strop, udirajo se tla . . . . Duh žvepla se dviga . . . . plamen obšvigne trhlo pohištvo . . . vstajajo duhovi, strašni, grozni: "Vrni nam življenje, straka, nekdaj lepa; glej naše gole glave! In moji denarji; kje so? Glej moje žulje, kri teče iz njih, brez sadu. Ti si požrla ta sad, zlodej! Kje je moj sin? Vse si požrlo ti žrelo nenasitno!! . . . "

Živi stroj na postelji zaječi. Zanemarjena svetilka bruha iz sebe goste saje.

Usedajo se po sobi, po obleki in po pijanem bitju na postelji. Dviga se gost dim. Začudeno gleda te stvari, a ne azveda se . . . Vstane, stopi v kuhinjo in se vstopi v sredo med mlade moške.

Zopet se prekrižajo mrtvaško bledi prsti in strastne brezizrazne oči zro po mladih hlapcih, a s studom odvračajo ti svoje poglede: ta vel obraz, te mrtvaške roke in tope, pohotne, brezizrazne oči! . . . .

Goste saje bruha iz sebe svetilka, gost dim se dviga . . . .

Zopet se dvigajo plameni, udira se strop, vstajajo pošasti:

"Glej! Naše gole glave! Vrni nam! . . . ah! . . . "

———o———

KAZNI NA KITAJSKEM.

Najhujša kazen, kar jih pozna Kitajec, je določena za morilce svojih sopog. Umore ga na ta način, da mu ne puste spati. Obsojenca vržejo v posebno ječo, kjer je vedno po več paznikov, ki ga vedno bude in mu ne puste niti trenotka spati. Čez osem dni postane obsojenec že tako obupan, da prosi ječarje, da naj ga zadavijo, zakoljejo, sežgo, ustrele, ali kakor hočejo trpinčijo, samo da bo rešen grozne muke vednega čujenja. Večkrat obsojenci znore. Žive po navadi do 14 dni in umro v silnih mukah po večdnevnem umiranju.

PRIPOROČILO.

Slovencem in Hrvatom, kateri potujejo v AQUILAR, COLO., priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO in PRENOČIŠČE

g. J. MUSGRAVE.

Poslovodja: rojak Frank Pozerl

(v sob 20-12-'10—20-12-'11)

THE LACKAWANNA.

Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo.
V neposrednej bližini transatlantskih parnikov.
Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo.
Direktna pot v Scranton
in premogove okraje.
Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov;
Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štirje vlaki;
Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet;
Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.
Nadaljne informacije glede vožnjih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

Lackawanna Railroad

George A. Cullen,
glavni potniški agent
90 West Street,
New York.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belo vino po.....70c. galon
črno vino po .....50c. "
Drožnik 4 galone za.....$11.00
Brinjevec 12 steklenic za.....$12.00
4 gal. (sodček) za $16.00
Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Apotekarica.

—o—

Anton Čehov.

—o—

Mestece B., obstoječe iz dveh, treh krivih ulic spi globoko spanje. V mirujočem zraku tihota. Le nekje v daljavi za mestom laja pes v tenkem hripavem tenorju. Za gorami se že svita.

Vse je že davno zaspalo. Le mlada žena provizorja Črnomordika, lastnike b—ske lekarne, še ne spi. Trikrat se je že vlegla, ampak spanec se je ne prime — sama ne ve, zakaj. Ob odprtem oknu sedi v sami srajci in gleda na cesto. Vročina jo duši, dolg čas ji je in zoprno . . . tako zoprno, da bi najraje jokala — sama ne ve, zakaj. Težka kepa ji teži prsi' ki se ji pomika k grlu . . . Vzad, nekaj korakov od apotekarice, smrči sladko Črnomordik sam, z obrazom proti zidu. Žejna bolha se mu je zapičila v nosnico, a tega ne čuti in se celo smehlja, zakaj sanja se mu, da vsi v mestu pokašljujejo in da neprenehoma kupujejo od njega danske kapljice. Ne prebudiš ga sedaj ne z iglo, ne s topom, ne z ljubeznjivostjo . . .

Lekarna stoji kraj mesta, tako da je apotekarici odprto široko polje . . . Vidi kako se polagoma sveti obzorje, kako zardeva, kakor od velikega požarja. Nepričakovano se pokaže izza daljnega grmovja velika, širokolična luna. Rdeča je (sploh je luna, kadar prileze izza grmovja, vselej — zakaj neki? — v strašni zadregi).

Naenkrat se sredi nočne tišine oglasijo koraki in rožljanje ostrog. Začujejo se glasovi.

— Častniki so, ki gredo od okrožnega sodnika spat . . . si misli apotekarica.

Kmalu se pokažeta dve postavi v belih častniških suknjah, ena večja in tolsta, druga manjša in tanjša. . . . Leno postavljata nogo pred nogo, korakata ob plotu in se glasno o nečem razgovarjata. Dospevši do lekarne se premikata postavi še počasneje in gledata na okna.

— Po lekarni diši . . . . — opomni tanjši. — Saj je tudi tu! Oh, zdaj se domislim . . . Pretekli teden sem bil tukaj in sem kupil ricinovega olja. To vam je lekarnar! Kislega obraza! Čeljust ima kakor osel! Rečem vam, to je čeljust! S tako je prejkone Simson pokončal Filistejce.

— M — da . . . — odgovori tolsta postava v basu. — Lekarnar spi, tudi apotekarica spi. Tukaj, Obtesov, je čedna apotekarica.

— Saj sem jo videl. Močno mi je bila všeč . . . Povejte mi, doktor, kako je v stanu ljubiti to oslovsko čeljust? Kako neki?

— Najbrž ga ne ljubi, — je vzdihnil s takim glasom, kakor da mu je žal za apotekarico. — Za tem okencem spi mamica, Obtesov, a? Razodela se je vsied vročine . . . . Usteca so napol odprta . . . in nožica visi s postelje. In ta lekarnarski tepec se te dobrote še ne zaveda . . . Vse eno mu je, če ima poleg sebe lepo žensko, ali pa steklenico s karbolno kislino — vse eno!

— Veste kaj, doktore! — pravi častnik in obstane. — Pojdiva v lekarno in kupiva kaj! Mogoče vidiva apotekarico.

— Pogodili ste jo — zdajle ponoči!

— Zakaj ne? Saj morajo tudi ponoči postreči. Pojdiva prijatelj!

— Dobro . . .

Apotekarica, ki skrita čepi za zastorom, začuje hripavi zvonec. Ozre se na moža, ki slejkoprej sladko smrči in se smeje, ogrne se z obleko, obuje si šlape na bose noge in hiti v lekarno.

Za steklenimi vratmi sta vidni dve senci . . . Apotekarica privije plamen na luči in hiti k vratom, da jih odklene; sedaj ji ni več dolg čas, in ne zoprno, in do joka ji ni več, pač pa ji močno bije srce. Tolsti doktor in vitki Obtesov vstopita. Zdaj ju je že mogoče premotriti. Tolstotrebušni doktor je zarjabel, bradat in okoren. Pri vsakem prigibu poka suknja na njem in po obrazu se mu poceja pot. Častnok je rožnatega ženskega obraza, golobrad in gibak kakor angleški korobač.

— Izvolite —? ju vpraša apotekarica in tišči obleko na prsih.

— Dajte . . . eee . . . za petnajst kopejk metnih pastil!

Apotekarica zložno vzame pušico s police in začne tehtati. Kupovalca ne treneta z očmi od njenega hrbta; doktor pomežikuje kakor sit maček, a poročnik je od sile resen.

— Prvikrat vidim, da dama streže v lekarni, — pripomni doktor.

— To ni nič čudnega . . . — pravi apotekarica in poškili na rožno obličje Obtesova.

— Moj mož nima pomočnikov, zmerom mu pomagam.

— Tako . . . Prijazna lekarna! Koliko je različnih pušic! Ali se upate gibati mel tolikimi strupi! Brrr!

Apotekarica zgane zavitek in ga izroči doktorju. Obtesov ji našteje petnajst kopejk. Pol minute molka . . . Moža se spogledata, stopita k vratom in se zopet spogledata.

— Dajte mi še za deset kopejk sode! — pravi doktor.

Apotekarica leno in velo iztegne roko na polico.

— Ali nimate v lekarni nič takega . . . . — zamrmra Obtesov in pregiba s prstmi, — nič takega, nič alegoričnega, kakšne poživljajoče vlage . . .selterske vode, kaj? Ali imate seltersko vodo?

— Imamo — odgovori apotekarica.

— Živio! Vi niste ženska, temveč vila! Prinesite nam tri steklenice!

Apotekarica naglo zavije sodo in zgine v temi za vratmi . . .

— Sladek sad! — je izpregovoril doktor in pomežiknil. — Takega ananasa, Obtesov, ne najdete na vsej Madejri. A? Kaj pravite? Slišite to smrčanje? Sam gospod apotekar izvolijo počivati.

Čez eno minuto se vrne apotekarica in postavi na mizo pet steklenic. V kleti je bila; od urne hoje je bila nekoliko rdeča in vznemirjena.

— St . . . tiho! — je dejal Obtesov, ko je odmašivši steklenice spustila svedre. — Ne ropotajte, da ne zdramite moža.

— No, kaj za to, če ga zbudim ?

— Kako sladko spi . . . in sanja o vas . . . Na vaše zdravje!

— In vrh tega — je pripomnil doktor v globokem basu in po selterski vodi se mu je rignilo — so zakonski možje taka dolgočasna vrsta, da bi najboljše storili, če bi kar neprenehoma spali. Ah, če bi v tej vodici bilo nekoliko rdečega vinca!

— Kaj pa si bodete še izmislili — se je zasmejala apotekarica.

— To bi bilo dobro! Žal, da v lekarnah ne prodajajo pijač! Sicer pa . . . saj prodajate zdravilna vina. Ali imate vinum gallicum rurbum?

— Imamo.

— Dobro je! Prinesite nam ga! Vrag naj ga vzame, le prinesite nam ga!

— Koliko ga želite?

— Quantum satis! . . . Dajte nam ga najprvo po eno unčo v vodo, potem bomo pa že videli . . Kaj pravite, Obtesov, a? Najprvo z vodo in potem per se . . .

Doktor in Obtesov sta sedla k mizi, snela čepici in se spravila nad rdeče vino.

— Ampak, priznati je treba, vino je za nič. Vinum slabissimum! Ampak v vaši prisotnosti . . . Eee . . . je kakor nektar. Čudno lepa in omamljiva ste, milostljiva! V mislih vam poljubljam ročico.

— Kaj bi dal za to, da bi to delal ne v mislih! — je dejal Obtesov. — Častna beseda! Življenje bi dal za to!

— Pustite to — je dejala gospa Črnomordikova; obličje ji je zardelo in se zresnilo.

— Ah, kakšna koketka! — se je tiho zahohotal doktor in izpod čela pogledal po strani na njo. — In te oči brzostrelne! Pif! Paf! Častitam vam, zmaga je vaša! Poražena sva midva!

Apotekarica gleda njiju zaripljena obraza, posluša njiju klepetanje in se tudi sama oživi. O, tudi sama je vesela! Razgovarja se, hohoče, koketira in po dolgih prošnjah odjemalcev popije celo dve unči rdečega vina.

— Častniki bi morali pač pogostejše prihajati iz svojega taborišča v mesto — je dejala — sicer je tu strašno dolgočasno. Od dolgega časa umiram.

—Za božjo voljo! — se je prestrašil doktor. — Tak ananas . . . prirodno čudo, pa usiha — v puščavi! Kako se je že prav lepo izrazil Gribojedov: "V pustinjo, tja v Saratov!" Ampak čas je že da greva. Veseli me, da sem se seznanil . . . Eh, kaj dolgujeva?

Apotekarica upre oči v strop in počasi premika ustni.

— Dvanajst rubljev oseminštirideset kopej! — je dejala.

Obtesov vzame iz žepa tolsto listnico, prelistava kup bankovcev in plača.

— Vaš mož sladko spi . . in sanja o vas . . . . — mrmra in seže apotekarici za slovo v roko.

— Takih neumnosti ne poslušam rada.

—Kakšnih neumnosti. Celo Shakespeare pravi, da srečen je, kdor je v mladoti mlad!

— Izpustite roko.

Naposled po dolgem prerekanju poljubita kupca apotekarici ročico in obotavljaje se, kakor da bi premišljevala, če nista kaj pozabila, odhajata iz lekarne.

A ona hiti urno v spalnico in sede zopet k oknu. Natanko vidi, kako prihajata doktor in poročnik iz lekarne in se oddaljita počasi za dvajset korakov; potem pa obstaneta naenkrat in šepečeta o nečem. O čem? Srce ji bije, in tudi v sencih ji bije, ampak zakaj — tega sama ne ve . . . . Srce ji močno razbija, kakor da bi onadva, ki tamle šepečeta, odločala njeno usodo.

Čez pet minut se doktor poslovi od Obtesova in gre svojo pot. častnik pa se vrne. Mimo lekarne gre enkrat, dvakrat . . . Zdaj se ustavi pri vratih, pa gre zopet naprej . . . Naposled pritisne previdno na zvonec.

— Kaj je? Kdo zvoni? zasliši apotekarica glas svojega moža. — Nekdo zvoni, pa ne slišiš! — pristavi lekarnar osorno. — Kakšen nered!

Vstane, ogrne nočni plašč, natakne si šlape in opotekaje se v polusnu odide v lekarno.

— Kaj . . . želite? — vpraša Obtesova.

— Dajte . . . mi za petnajst kopejk metnih zrnic.

Sopeč, zevajoč, dremajoč in zadevajoč se s koleni ob mizo vzame lekarnar pušico s police.

Čez dve minuti vidi apotekarica Obtesova, prihajajočega iz lekarne; po treh, štirih korakih zažene metne pastile na prašno cesto. Izza ogla mu pride nasproti doktor . . . Živahno kretata roke in izgineta v jutranji megli.

— Kako sem nesrečna! — Vzdihne apotekorica in se zlobno ozre na moža, ki se urno slači, da leže zopet spat. — Oh, kako sem nesrečna! — ponavlja ona, in grenke solze se ji vlijejo po licih. In nihče ne ve za to . . .

— Petnajst kopejk sem pozabil na mizi, — zagodrnja lekarnar in se zarije v odejo. — Spravi jih, prosim, v miznico . . . .

Koj nato že spi.

———o———

ZAVAROVANJE PROTI DEŽJU

—o—

V Londonu so nekaj tednov delale zavarovalne družbe zlate kupčije s tem, da so izdajale zavarovalne police za visoke svote onim, ki bi imeli na dan kronanja angleškega kralja občutno škodo vsled dežja. Kolikor bližje je prihajal dan kronanja, tem bolj so padale od različnih družb zahtevane premije, toda zavarovalne družbe so z ozirom na nestalnost londonske klime še vedno zahtevale precejšnje svote do predvečera slavnosti. Za tisoče oseb, zlasti za male trgovce, bi bil dež na dan kronanja "katastrofalnega" pomena. Na številnih lesenih tribunah, ki so bile postavljene na raznih krajih, je imelo komaj desetina sedežev platnene strehe. Ostali so bili popolnoma izpostavljeni vremenu. tako da bi, ako bi na dan slavnostnega sprevoda od priliki kronanja deževalo, večina onih, ki so najeli sedeže, moralo opustiti namero, gledati sprevod. Posamezni sedeži pa so veljali do 250 K. Tudi ti lastniki sedežev so se skoro vsi zavarovali. Na drugi strani pa so se zavarovali tudi lastniki tribun proti dežju, ki bi jim lahko pokvaril vso kupčijo. Tako se je zgraditelj neke velikanske tribune zavaroval proti škodi za 200.000 mark. Zavarovanja so se sklenila na ta način, da so se zavarovalne družbe obvezale lastnikom polic plačati določeno odškodnino, ako bi od polnoči 21. junija deževalo do konca svečanostnega sprevoda; ni pa treba, da bi deževalo ves čas, temveč bi zadostovala za izplačilo odškodnine tudi ena ura neugodnega vremena v omenjenem času. Ako tudi ne bi deževalo med svečanostnim sprevodom in bi padlo le trenutek pred končano slavnostjo par kapel dežja, bi bile zavarovalne družbe prisiljene izplačati zavarovalno svoto. Tudi mnoge dame so se zavarovale, večinoma zaradi elegantnih toalet, proti vsakim nezgodam, ki bi se jim mogle pripetiti na tribunah; seveda, plačati so morale mastne svote.

Spomin.

—o—

Dež je lil, bliskalo je in grmelo. Moški z razgretimi obrazi so hiteli semintja in opaziti je bilo na vsakem nekaj tajnega, protivnega in nekako skrb. Ni nosil vsak dežnika in ni čutil, da močno dežuje, da ga zna zmočiti do bele kože. Vsega tega ni čutil ampak zamišljen je hitel, hitel vsak, iskat svojega znanca, prijatelja. Če je srečal voznik hitečega ali pa kje prav leno stoječega se je ustavil in ga naložil, ne da bi ga vprašal, ima li volilno pravico ali ne. Pa kaj njemu to mar danes je tak njegov posel saj je dobro, prav dobro plačan, da lovi. Drdrali so avtomobili in motorji. Vse, vse se je gibalo, vse je hitelo.

"Danes je pa živahno v mestu, kajne gospodična?" Tako je govorila gospa srednjih let, ko je vstopila in zapazila, da tudi gospodično zanima to kretanje. "Da, milostljiva, res je živahno," ji pritrdi gospodična ter se ji s prijaznim nasmehom prikloni. Videti je bilo, da se ji jako mudi. Hitro je opravila svoj posel.

"Težko že čakam na rezultat," je rekla gospa fer naglo odšla.

Gospodična je zrla za njo. Zdi se mi, da je tujka, si je mislila. Kako jo zanima! Kako bi jo šele, če bi imela volilno pravico! Bog zna če še učaka tega.

"Dober dan, klanjam se," začuje zdaj glas za seboj? pozdravil jo je znan ji gospod, stopivši k njej. "Danes je vse po koncu, vse voli, koga pa boste vi volili, ali pa ste že gospodična," ji reče sedaj gospod napol šaljivo, napol resno.

"Če sem že, ali ne, vse eno, vsekakor pa fanta," mu je s srčnim smehom odgovorila gospodična tako da se je tudi on na glas zasmejal. Tipal je po brkih, da bi jih po navadi sukal, ali nič ni ujel med prsti; v zadregi se ni spomnil, da jih je dal pred kratkem po novi modi ostriči.

"Dobro", je dejal čez nekaj časa, "dovolite gospodična, radoveden sem, oprostite, radoveden, kakšnega mišljenja je, ali mora biti ta fant?"

"Mišljenja, da, mišljenja, pa to še ni vse, gospod," mu je odgovorila gospodična in obrnila od njega obraz. Postala je resna in si mislila, več zahtevam, kakor kakšnega mišljenja da naj bo. — "Mišljenja," je zopet začela, pogledavši ga v oči, "ste tudi vi lahko istega, kakor je ali pa naj bo tisti fant.. Opazila sam že, da ste iz prepričanja veren katoličan, kar je sicer edino pravo, toda — z nekim ponosom je zdaj prestopila prag. Zagledala se je v daljavo gori proti vzhodu. Nekam so ji poletele misli —gospod pa je obstal na pragu, igral se s palico ter meneal z nogami. Skoraj da mu je zmanjkalo poguma, da bi dalje izpraševal, toda mislil si je, le naprej, da izvem.

S pritajenim glasom je začel: "Gospodična, in če bi bil jaz kandidat?"

"Ne bi dobili glasu od mene, gospod." Lahko in nekako šaljivo se je posmejala. Tudi njegove ustnice so se zategnile na smeh.

"Veseli me," je rekel, "da se znate tudi šaliti, mislil sem, da ste res zmerom tako resna."

"O pač, da, resna in to mi je že tako prirojeno. Sicer pa najraje resno mislim."

Ozrla se je okoli, kakor bi nekaj iskala in že je prijela za klop. "Tu, prosim, vzemite prostor, prav prijetno postaja. Privoščila si bom danes malo prostega časa, če se vam, gospod, ne mudi preveč."

"Prosim, gospodična," se ji prikloni uljudno, "pa samo če mi razodenete, zakaj ne bi glasovali zame, če sem istega mišljenja kot vi, torej veren katoličan? Rad bi vedel, kaj je tisti "toda". Zdi se mi, da nekaj tiči v vašem srcu, da onemogoči vsako tako stvar, sicer bi vas pač ne zvali več "gospodično", kajneda?"

"O pač, pravo ste zadeli; tisto je, da niste moje narodnosti. To je tisti prepad, da ne bi glasovala za vas, to je, da nisem mogla glasovati za —" obmolknila je, z obraza ji je sijala neka miloba in misli so ji zopet poletele nekam v daljavo. Nje oči so iskale na nebu neko bitje, katero jo je gledalo milo, sočutno, katero edino je imelo priložnost opazovati jo, ko je njeno srce krvavelo.

Torej, si je mislil gospod, narodnost je tisti "toda" ter jo opazoval in občudoval medtem, ko je ona upirala sanjave oči v nebo, na katerem so se trgali oblaki. Za koga le živi? Koga ljubi? Domovino? Videti je, da se ji toži po njej. Ljubi li samo njo?

Zdaj se obrnejo njene oči zopet na njej nasproti sedečega. Kakor da bi bila uganila njegove misli, mu zakliče; "Kajne, gospod, ali živim za koga, ali ljubim koga gori pri zahodu?"

"Da, gospodična, menim da eno in drugo, ali pa samo sanjarite," se zravna zdaj gospod.

"Pač da, eno in drugo, da bi sanjarila, — o ne, za to sem preveč resna. Resnica je. Spomin mi se je vzbudil, spomin na moje lepše dni, na mojo domovino slovensko, za katero živim in jo ljubim, da, ljubim nad vse. Le za njo čutim, in če bi bilo treba umreti, bi za njo rada storila in bila bi srečna, zadovoljna; če pa tega ni treba, bi prav rada kaj storila za njo."

Gospodičin glas je donel, v lice ji je silila kri.

"Pojdite, pojdite gospodična, s tem se ne ukvarjajo ženske," jo ustavi gospod ter navidezno marljivo mahne z roko.

"O pač, gospod," nadaljuje gospodična s prejšnjim glasom. "nam Slovenkam je potreba, ženskam vašega naroda tega seveda ni potreba. Vidim pa, da me ne razumete. Koliko poznam naših deklet, ki gredo v tujino, poročijo nemške može in postane jim sveto vse, kar je nemškega. Izgubljene niso samo one za naš ljubi narod, ampak izgubljeni so tudi njihovi potomci, in kako velika je ta izguba!"

Ognjevita je za domovino, si misli gospod in jo vpraša: "Kje, gospodična je že vaša domovina?"

"Moja domovina? Glejte tam daleč, tam kjer bo solnce zašlo, za to goro je lepa bogata dolina, obdana krog in krog z zelenimi holmi in planinami. Res je tako lepa, o, raj je.Ti, nemila mi usoda, da moram biti tu v tujem kraju, kjer se čuti človek sužnja!"

Njen glas je bil zdaj mil in tresel se je poln čutstva. Skoraj sočutno je dejal gospod:

"Nikar tako, gospodična! Kaj vam prihaja na misel; saj ni tako!"

"Žal, da je tako, gospod, in moram biti tožiteljica vašega naroda. Pred nedavnim sem postala sužnja, o da, sužnja v vašem mestu. Da govorim resnico! Tukaj človeka naravnost oropajo prostosti. Pa ne govoriva dalje o tem, raje o moji domovini, ki je lepša od mesta."

"Prav! Ne slišim rad —! Govorite mi o čem drugem; prej ste rekli, da se vam je vzbudil spomin na nekdanje dni. Gotovo ste doživeli kaj posebnega, ko ste bila še šibka gospica."

"O da, bila sem šibka in zdi se mi, da veliko večja kakor sedaj, ali nobena gospica, ampak kmetsko dekle. Prav danes mi je res v spominu tisti čas in zato naj govorim o njem!

Današnji dan je tistemu dnevu v nečem podoben. Bile so namreč tudi volitve in naši kmetje so letali, seveda ne s kočijami in kolesi od vasi do vasi. Kakor povsod, tudi pri nas ne manjka nasprotnikov po mišljenju in narodu. Eden izmed teh je bil tisti čas moj častilec. Reči moram, lep, izobražen fant, ali kako hud nasprotnik moj je bil ob enem, tega se on ni zavedal, pač pa jaz. Torej tisti fant, ali bolje rečeno, gospod, je prišel nekega večera, bilo je nekaj dni pred volitvami, in mi govoril o neki sreči, ki je nisem razumela. 'Oprostite, gospod' sem mu rekla, ne bi poznala sreče ob vaši strani. Zdi se mi jako globok prepad med vami in menoj'. 'Ne razumem vas, gospica', se je izrazil. 'Visoko vas cenim in mislim, da odbijate svojo srečo; prepričajte se!' Moje prepričanje pa je že davno dozorelo. Tisti večer sem se čutila jako nesrečno."

"Zakaj?" poseže zdaj gospod kratko vmes.

"Zakaj, ker sem postala ravno Nemcu simpatična!"

"Odveč, gospodična," je skoraj zaupil in rdečica ga je oblila.

Gospodična je uprla oči v njega in že se je hotela oprostiti, da njemu ni hotela delati krivice, toda gospod je čutil, da ni postopal taktno in je hitro nadaljeval:

"In kaj je bilo potem?"

"Potem je delal on dvakrat toliko za svojo stranko, in jaz sem ga štirikrat bolj sovražila. Prišel pa je dan volitve. Žalibog, moram priznati, da se je njegov trud dobro obnesel. O tem me je nekdo takoj obvestil. Bilo je proti večeru. Solnce se je bližalo gori, kjer je imelo zatoniti. Neka nevidna moč me je gnala gori na holm, kjer je bil lep razgled po dolini. Ko sem dospela na vrh, je solnce ravno zahajalo. Bled oblak se je prikazal in zakril je zlate žarke. Dobil je obliko, kakor da bi hotel točiti krvave solze nad ljubo slovensko dolino. Zdelo se mi je, da pošilja sovražne poglede tistim ošabnim Nemcem, pomilovalne pa zatiranim domačinom. Kako jih je karal zadnji solnčni žarek za oblačkom, tega naši nasprotniki niso opazili, ne, oni so kurili ogenj in čez nekaj časa so zagrmeli topiči v znamenje zmage. Meni se je zdelo, zdaj in zdaj moram zaplakati, ali plakati niti mogla nisem, srce se mi je skrčilo in kolena so se mi uklonila: objemala sem mater zemljo, klečala sem na tleh, molila sem, da, molila na glas za naš narod. Zopet so puhlo grmeli topiči in smodnik je zasmrdel, na nebo pa je priplavala luna. Zdelo se mi je, da se mi ljubko smehlja in nebrojno zvezdic z njo. Hladna sapica je zapihala v mene in mi vdihnila neko upanje — sladki up na boljše čase za naš narod. — Drevje je zašumelo in zmotilo me je v molitvi. Levica mi je upadla, desnico pa mi je vleklo gori proti nebu. — Gospod," je vzkliknila vsa vzhičena in plamteča, "to je bila noč, ki mi je ostala v spominu, noč, tako bridka in sladka ob enem! Lepši še nikoli ni bil lune soj in zvezdice mi še nikoli niso tako lepo migljale. Da, bilo je čarobno!"

Gospodičin glas je trepetal, iz oči so ji sijali žarki ljubezni, ljubezni do naroda. Gospod, kateri je tako vestno sledil vsaki njeni besedi, vsakemu njenemu migljaju, je bil uverjen, da ponavlja prisego. Gledal ji je v oči, v srce, katero mu je tako odkrila. Veš zdaj, — si je mislil. — kar si hotel vedeti. Ona ljubi narod; v čarobni noči pri svitu lune in zvezdic na domačih tleh je prisegla zvestobo slovenskemu narodu in sveta ji je ta prisega.. Da nisem njenega naroda!

Premaganega se je čutil. Vstal je in priklonivši se ji, je vzkliknil: "Gospodična, to je prevelika žrtev!"

Tudi ona je vstala, mirno mu posegla v roko in odločno dejala: "Gospod, ni prevelika žrtev to, marveč je samo dolžnost do naroda. Z bogom!"

"Z bogom!"

———o———

750LETNICA USTANOVITVE MESTA ŠVERIN (MEKLENBURG).

Te dni praznuje mesto Šverin na Meklenburškem svojo 750letnico. To nas zanima le v toliko, ker so tu nekdaj bivali Slovani. O tem pričajo nešteta imena vasi, trgov in družin. Mesto je sedež velikega vojvode in ima 45.000 prebivalcev. Znamenit in krasen je dvorni grad, ki leži na malem otoku, obdan od jezera. Tu je tudi zelo lepa katoliška cerkev. V Šverinu je več kmetijskih in tehniških šol, kjer študirajo tudi nekateri Slovenci. Na gradu Wagensberg pri Litiji žive že več let člani vladarske rodovine meklenburške.

Srednjeveška kazen za revolucijonarnega pisatelja.

V biblijoteki C. Butler-ja v Londonu so dobili med drugimi dragocenimi knjigami in zvezki tudi značilen apel na tedanji parlametn. Spisal ga je l 1628. dr. Alet. Leighton. Radi tega apela so tirali pisatelja pred sodišče, ki mu je prisodilo sledečo občutno kazen: Obtoženec se mora dvakrat na eni najbolj obljudenih cest v Londonu z bičem pretepsti. Porežejo naj se mu ušesa, raztrgajo nosnice, na lica pa naj mu se užge znamenje S. S. to je provzročitelj nemirov. Dalje ima plačati $600.000 globe in pride kot dosmrtni jetnik na bojno brodovje.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,

javni notar — Notary Public,

718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te- izvrstne smotke — patentovana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Zemlja na prodaj.

Zemlja je izvrstna. Raste vse.

Cene nizke. Pogoji lahki.

V kratkem postane tam največja slovenska naselbina.

Pišite po list, katerega dajemo zastonj.

POSTANITE SAMOSTOJNI. POSKRBITE ZA STARE DNI.

Pošteno domače podjetje.

Za vse potrebno se obrnite na lastnike

KRŽE MLADIČ LAND CO.,

2616 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL.

Prva dolenjska posojilnica v Metliki,

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

Ustanovljena leta 1874 z neomejeno zavezo, kar pomeni, da vsak zadružnik, to je pa le tisti, ki sprejme od posojilnice posojilo, s celim svojim premoženjem in imetjem jamči za varnost hranilnih vlog, naloženih pri tej posojilnici.

Poleg tega nabira posojilnica rezervni zaklad, ki znaša vže K 152,554.95 ima svoj Grad sredi mesta v Metliki in lastno hišo. Ker jamči tedaj vsak zadružnik, katerih je 1531 za varnost hranilnih vlog, je ta nedvomljivo zagotovljena

Prva dolenjska posojilnica obrestuje hranilne vloge po

4½%

od sto ter plačuje rentni davek sama za vlagatelje, na kar se občinstvo posebno opozarja.

Stanje hranilnih vlog je bilo koncem decembra 1910 K2,470.913.38.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " pol leta	2.50
" " četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Koncem tedna.

—o—

Z božjim privoljenjem je zadnji teden vdarila strela v cerkev, v samostan in v župnišče. Kaj se je neki moralo na teh sicer Bogu dopadljivih krajih zgoditi, da jih je Bog s svojim pravičnim prstom potipal?

* * *

Z ljubeznijo je tako, takor s kisikom. Preveč ali premalo škoduje človeku.

* * *

Profesijonalni evangelistični pridigar Billy Sunday je zaslužil v eni seziji $75,507.77. Naši stari evangelisti niso bili tako srečni.

* * *

Hudomušnež nas je vprašal, ali je bila Devica Orleanska sufragetka. Gotovo, in še prav bojevita!

* * *

Čistilec čevljev je napovedal konkurz. Kaj takega se časnikarju ne more primeriti.

* * *

V Mehiki še vedno ni miru in ga tudi ne bo, dokler ne bodo dali vsakemu insurgentu službo.

* * *

V nekem angleškem listu je stara devica svarila samce, ki so že 50 let stari, pred zakonom. Nedolžni angelj moj! Kaj ve stara devica o tem?

* * *

Londonski listi pišejo, da so Amerikanci neolikani in surovi. Vsi Amerikanci niso taki, kakor so bili oni, ki so se udeležili kronskih slavnosti v Londonu.

* * *

Vlada mora velike korporacije kontrolirati — pravi Wickersham. Korporacije morajo kontrolirati vlado — pravijo te.

* * *

V New Yorku je bila inkorporirana liga, ki bo preganjala kadilce. Kaj neki poreče tobačni trust?

* * *

Čudeži se še gode na svetu. V New Jersey imajo sto let starega raznaševalca časnikov in knjig in v Pennsylvaniji je bil oropan časnikar za $160. Ves denar je bil njegov.

* * *

Nat Goodwin se bo petič oženil. Nedavno je bil ločen od svoje četrte žene. To je prostituiranje zakona. Da se peta žena ni zbala usode prvih štirih žená, je umljivo, ker vsaka prednica je dobila primerne alimentacije.

* * *

Po dvajsetletnem službovanju v cestnem blatu in prahu dobijo newyorški cestni pometači $430 pokojnine. Na vsak način lep načelen uspeh.

Podzemeljske železnice v Chicagi

Chicago, Ill. 28. julija. — Župan Carter H. Harrison je včeraj imenoval komisijo, ki bo napravila načrte in proračune za podzemeljske železnice v Chicagi. Člani komisije so: inženirji John Ericson, E. C. Shankland in James J. Reynolds.

Najnovejše vesti.

—o—

Velika lesna skladišča na kolodvoru severne železnice na Dunaju so pogorela. Škode je nad en milijon kron. Ogenj je zanetil nek odpuščeni uslužbenec.

*

Bavarska vlada odločno zanikuje vesti o obolenju princ-regenta Luitpolda.

*

V Nemčiji vlada še vedno huda vročina.

*

V Parizu je nagloma umrl turški poslanik Naum paša. Zadela ga je kap.

*

Predsednik Taft se je posvetoval z regularnimi republikanci glede vetiranja tarifne predloge.

*

Zvezni senat se je odgodil do ponedeljka. V poslanski zbornici se je včeraj pričela debata o reviziji tarifa na volnene izdelke.

*

Paul Geibel, ki je priznal, da je umoril brokerja Wm. H. Jacksona v hotelu Iroquois na 44. zapadni cesti v New Yorku, pride meseca avgusta pred sodnike.

*

Hamburg-Amerika Line je ustavila parobrodni promet med New Yorkom in pristanišči v Sredozemskem morju.

*

Blizo Bangorja, Me., sta včeraj ponoči trčila skupaj dva vlaka Bangor & Roostook železnice. Petnajst oseb je bilo ubitih in približno 50 jih je bilo težko poškodovanih.

*

Za načelnika newyorških gasilcev bo imenovan John Kenlon, član požarnega departmenta. Službo nastopi 1. avgusta.

*

V Lake George, N. Y., je umrl znani newyorški advokat E. M. Shepard.

Dopisi.

—o—

La Salle, Ill.

Cenjeno uredništvo:—

Dovolite mi nekoliko prostora, da naznanim vsem krajevnim društvom K. S. K. Jednote sledeče:

Hvala vsem društvom in članom K. S. K. Jednote za pisma, v katerih mi naznanjajo, da se strinjajo z mojo kritiko v Glasu Naroda in jo še celo hvalijo.

Berite pridno Ustavo in Pravila K. S. K. Jednote in držite se jih. Vse pisarjenje in govorjenje je zaman, če ni na podlagi in v zvezi z Ustavo in Pravili Jednote.

Ne verujem, da bi bili vsi glavni uradniki na strani predsednika, a mislim, da so oni pametni možje ter se ravnajo po pregovoru: "Z bikom se ni dobro bosti", misleč, saj pride vse na dan pri konvenciji, kjer bodemo svobodno govorili brez strahu pred rogovi.

Da se natančneje informiramo o zadevah in stanju Jednote, pisal sem vsem glavnim uradnikom sledeče pismo:

"Dragi sobrat, g. N. N.

Tri reči bi rad izvedel od Vas.

Pravila K. S. K. Jednote dovoljujejo predsedniku zborovanje odložiti na poznejši čas po prvem pondeljku oktobra in pa premeniti kraj zborovanja, pod pogojem, da je dobil predsednik poprej dovoljenje od večine Jednotinih uradnikov.. (Stran 5: Kraj in čas.)

Prosim, blagovolite mi odpovedati:

1. Ali je Vas predsednik, A. Nemanič, kedaj vprašal za tako dovoljenje?

2. Ali ste Vi predsedniku, A. Nemaniču, kedaj dali tako dovoljenje?

3. Ali bi mu Vi dali tako dovoljenje, ko bi on Vas zanj vprašal?

Prosim, zapišite odgovor na drugo stran tega lista in pošljite meni v pridjanem zavitku.

Vaš udani
Alojzij J. Kastigar, župnik
in član društva sv. Družine ter
K. S. K. Jednote."

Na to pismo sem dobil prva dva odgovora: od č. g. duhovnega vodje Ivana Kranjca, kateri zanika vsa tri vprašanja ter se popolnoma strinja z menoj, in pa od gl. tajnika Jednote, katero sledi:

"Častiti mi g. župnik
in sobrat:—

Prejel sem Vaše cenj. pismo z dne 24. t. m. in Vam odgovarjam in naznanjam sledeče:

Obžalujem, da na Vaša vprašanja ne morem odgovoriti. Vzrok temu je prvič, da ni moja dolžnost na privatna pisma odgovarjati in drugič, ker Vaša vprašanja so popolnoma neupravičena." (Vederemo! Pripomba moja Rev. A. J. Kastigar.)

Vsak lahko odgovori, če nima težke vesti.

Pripomniti moram, da bodem z veseljem odgovarjal gg. delegatom na jednajstem glavnem zborovanju na njih vprašanja, nikakor pa se ne more od mene zahtevati, da bi posameznikom odgovarjal na stavljena vprašanja, kakor so Vaša. (Zakaj ne, računite si overtime, Nemanič rad plača. Op. A. J. Kastigar.)

Toliko v prijazno pojasnilo in odgovor.

Spoštovanjem in bratskim pozdravom sem

Vaš udani sobrat
Jednotin pečat Josip Zalar,
tukaj pritisnjen. gl. tajnik."

To pismo sem prejel od zgoraj podpisanega gl. tajnika. Društveniki, vzemite, berite in sami sodite. Stavil sem vprašanja glavnim uradnikom zato, da pridemo na dnu predsednikovega "v naznanje" in pa da spoznamo barvo.

Z bratskim pozdravom
Alojzij J. Kastigar, župnik
in član društva sv. Družine ter
K. S. K. Jednote.

Pride še več!

Zapisnik

druge konvencije Slov. Del. Podp. Zveze

s pričetkom dne 10. julija 1911 v Conemaugh, Pa.

—o—

(Nadaljevanje.)

Poročila krajevnih društev.

Br. Špendal, delegat društva št. 1, poroča, da je društvo št. 1 sicer ne največje, pač pa na drugem mestu, kar se tiče števila članov. Izraža svoje zadovoljstvo, da je v društvu lepa sloga.

Br. Kovačič, delegat in predsednik društva št. 2, poroča radi izključenja člana, kateri je apeliral na društvo. Društvo je vsako posredovanje odklonilo, da naj apelira na konvencijo. Društvo želi, da ostane isti asesment, ter glasilo Glas Naroda.

Br. Bavdek povdarja, da naj bi bratje delegatje vpoštevali, da se naj želje društev istotako poročajo na tem mestu, kar se tiče sestave pravil.

Br. Pečjak predlaga, da se samo, kar se tiče želj društev, poroča.

Br. Vidrih protipredlaga iz razloga, da je vsem br. delegatom dana prilika poznati razmere drugih bratskih društev. Podpirano in sprejeto.

Br. Vidrih, delegat društva št. 3, poroča, kako je društvo delovalo, da si je omislilo svoj dom, ter da je v društvu popolna sloga.

Delegat društva št. 5 poroča, da želi isto društvo, da člani, ki so za nedoločen čas neozdravljivi ter se zavežejo, da odpotujejo v staro domovino, naj se takim izplača $400.00 odpravnine; za izgubo 1 noge pa $250.00, istotako za izgubo 1 roke in 1 očesa.

Br. Pajk, kot pooblaščenec društva št. 6, poroča, da ga je isto popolnoma poverilo, da zastopa društvo po svoji previdnosti in sprejme ter pripozna, kar se ukrene.

Br. Pintar, delegat društva št. 7, poroča, da društvo od početka sicer radi slabih časov ni ravno napredovalo, vendar pa je do časa, ko se je pričelo ter se lepo razvilo; zahvaljuje se bratskim društvam, oziroma št. 26. Želi, da bi se smrtnina znižala in podpora zvišala; kot glasilo Zveze, ako ni mogoče ustanoviti lastnega, naj se izvoli Clevelandska Amerika; nadalje naj se vpelje oddelek za otroke.

Br. Krivec, pooblaščenec društva št. 8, poroča nekatere želje istega društva, in sicer, ako članu odtrga prst, naj se določi primerna odškodnina. Asesment naj bi ostal pri starem. Za ženske se strinjamo, kakor se bode ukrenilo. Poroča tudi pomoto. Br. Sedmak je obolel ter poslal listino tajniku, katera pa se je izgubila.

Društvo št. 9 poroča, kako je bilo isto ustanovljeno z 12. člani. Nadalje, da isto želi, da bi asesment in bolniška podpora ostala pri starem. Poročilo gl. odbora naj bi se objavilo vsaki mesec. Naj bi se naredil oddelek za ženske in otroke. V slučaju pritožbe, iz osebne sovražnosti, naj bi se vpeljalo, da dotični tožitelj položi določeno varščino.

Društvo Jasna Poljana št. 10 želi, da bi bil stalni asesment po $1.00, smrtnine in bolniške podpore enake.

Društvo št. 11 priporoča, da želi društvo, da bi se ravnalo strogo po pravilih, vendar da bi se vpeljala 2 oddelka, da so lahko zavarovani.

Društvo št. 12 priporoča, naj bi ostalo vse pri starem, oz. asesment, smrtnina in bolniška podpora, in da bi bilo dovoljeno 20 dnij namesto 10 dnij za bolnike javiti se v gl. urad bolnimi. Asesment pa rajše znižati, kakor pa povišati.

Društvo št. 13 želi, naj bi bila vstopnina po razredih in naj bi imeli takoj po vstopu bolniško podporo; asesment naj ostane pri starem.

Društvo št. 14 poroča, da se je društvo s težavo ustanovilo, ker je naselbina Slovencev bolj majhna; so zadovoljni popolnoma, ker so dobili poškodbe, bolniške podpore in smrtnine v pravem času izplačane. Nadalje naj bi se tudi ženske čim poprej sprejele, ne pa v blagoslovljenem stanu; za porod pa naj bi dobila nagrado $15.00; čez tri mesece naj bi bile opravičene do bolniške podpore. Kar se tiče glasila, naj bi bil drugi list, ne pa Glas Naroda. Društva naj bi se ustanavljala tako, če hočejo imeti več društev, da staro društvo naj bi štelo 60 članov, novo pa 20 članov. Asesment naj bi bil stalen $1.25. Glasilo naj ne bi priobčalo dopisov brez podpisa dopisnika. Nadalje priporoča, da na prihodnji konvenciji naj bi se delegatom izplačale dnevnice iz Zvezine blagajne.

Sledi 15 minut odmor.

Po odmoru.

Društvo št. 15 priporoča, naj bi se vpeljala 2 razreda, in sicer za prvi razred naj bi bila smrtnina $500, za drugi pa $1000, ter da bi se ženske sprejele z enakopravnostjo, kot člani.

Br. Lavrič pojasnjuje zadevo društva št. 28, kako isto menjava svoj sedež ter tako s tem škoduje drugim društvam in Zvezi.

Društvo št. 16 priporoča: Glasilo naj bi ostalo staro, Glas Naroda. Asesment, smrtnina in bolniška podpora naj ostane pri starem. Člani naj bi se sprejemali do 55. leta in naj bi plačali toliko, koliko vsak drugi član. Poškodbe in bolniško podporo dobijo isto, $1.00 na dan. Smrtnine dobi tak član samo $100. Člane, kateri skebajo, naj se črta iz društva in Zveze.

(Dalje prihodnjič.)

Žensko srce.

—o—

Spisal **Paul Bourget.**

—o—

(Nadaljevanje.)

Z onim naivnim egoizmom, ki je lasten mnogim poročenim možem, se je Gerhard kmalu navadil izkoriščanja gorečnosti svojega prijatelja v lastno neodvisna veseljačenja:

"Vam bo že Ervin delal družbo", je rekal madami de Velde; "vidva spadata oba v nekako mačjo pasmo... lahko bi živela nepremično v kakem kotičku... Jaz pa sem kakor hrt: prihajati, pa moram zopet odhajati..."

Klara je nagnila glavo, ne da bi odgovorila; Ervin se je oprostil in — ostal. Že v sami prisotnosti te ženske je bilo toliko zapeljivosti, da je Ervinova volja podlegla brez vsake moči. Posebno nepremagljiv je bil na njej čar zaupnokrotkega vpliva, ki ni begal, temveč podkupljal, in pa neka prikupljiva, trajajoča sladkost njenega vedenja in kretanja. Ona ni napravila nobene kretnje, ki bi bila živahnejša od druge, in ta počasna mirnost vsega njenega načina je tvorila neko harmonijo, ki je odsevala v vsej fiziognomiji malega salona. Začeto pri neprestano menjajočih se rožah, ki so krasile lične, tupatam nastavljene vaze, pa gori do ureditve knjig v mali nizki biblioteki in do aranžma nekaterih šatulj iz laka v predalih ozke, angleške vetrine, vse, kar je bilo v tem asilu — vsled dol spuščenih zaves, oblito z ublaženo barvo — vse se je vjemalo z načinom te mile naseljenke... Na poševno postavljenem klavirju so ležali odprti notni zvezki. Ogenj v kaminu je gorel jednakomerno; in skoro vedno je sedela Klara na istem prostoru ob kaminu, poleg ognja na nekem šeslonu, ki je bil preoblečen v staro temno rozasvilo z vtisnjenim srebrom. Njeni nekoliko dolgi nogi sta počivali na mali blazini. Druge blazine so podpirale od zadaj njena ramena, ki so bila bolj visoka in štirioglata, nego padajoča; toda te osebne pomanjkljivosti so jej podeljevale ono neznatno neokretnost, ono špecijelno ljubkost, ki je na njej bolj ugajala, nego pri kaki drugi popolnost form.

Delala je na kakem vezenju, ali pa je čitala. Pa naj je s svojim zlatim naprstnikom prebadala vezilno iglo skozi v okvirju napeti kanevas, ali pa naj je s svojim svetlim nožem, ki je imel temen želvin ročaj, razrezavala liste kake knjige: vedno je isti zmerni, mili ritmus njenih tudi najmanjših kretenj razodeval bitje molčanja in sanjarije, katero naj bi neprestano razmišljevanje obvarovalo vsakega kontakta s surovostjo in prostoto življenja...

Sprva je ta osamljenka potegnila med se in Ervin Laurence-a nekako tanjčico vedenja, ki je Ervin ni skušal odstraniti. Niti ob prihajanju, niti pri odhajanju mu ni podajala roke; in če je prenehal s pogovorom, ga ona ni nikoli pričela iznova.

Ervin Laurence jej je bil hvaležen, da je bila taka, kakor jej je bil hvaležen pozneje, da je to vedenje opustila. To pa ni bila samo iluzija moža, ki nahaja, čim je enkrat pričel ljubiti, v vsaki posameznosti zopet novih vzrokov za isto ljubav.

Mar ni bil v Klarinem kočljivem položaju znak duševne odličnosti in finosti? Znak, da jo je strah pred improviziranim zaupanjem, a da se lahko udaja preizkušenemu. Ervin je lahko opazoval, da ga je Klara v prvih tednih njiju zaupnosti vsprejemala vedno le v cestni obleki, kakor da misli iziti, tudi če je ostajala ves dan doma. Pozneje pa — in kljub temu, da je pričakovala njegovega obiska samo po tihem sporazumljenju — jo je vedno nahajal v obleki za dom, z nizkimi čevlji na nogah...

In on ni vedel, v kateri obleki da mu ugaja bolj; kajti v njeni nekoliko kratki cestni obleki, v ozkih, s temnim suknom preoblečenih čevljih, zaprtih z velikimi črnimi, bisernimi gumbi, je bila to, kar je on v svojih mislih nazival popolnost, tisto ljubko posebnost ženske, ki je v tem, v kar je oblečena, enota; in včasih je kaka mladostna kretnja in mladostni obraz te preko tridesetletne Parižanke pripomogel, da je trenotno izgledala tako ljubko, kakor kaka šolska deklica na planem, medtem, ko je v svoji daljši hišni obleki, posebno, če se jej je ovijala dolga vlečka okrog nog, izgledala še večja; in neskončne linije njenega telesa so kazale nekaj kačjega, vznemirljivega, nekaj, ki je zdrknilo z lastnega tira...

Toda v obeh oblekah je izgledala tako jednostavno, tako sramežljivo, da se je zdelo nemožno, da bi ta žena ne bila šla skozi svet slično hermelinu — brezmadežno bela in čista.

Misel, da se je nahajala v izredni situaciji, je izginila vsakomur, kdor jo je videl stati poleg Gerharda, izginila misel, da je sklenila krivo zvezo.

In v tem je ležala nerazrešljiva in razburljiva uganjka, ki je navdajala Ervinove refleksije posebno na poti od Rue Barbet de Jony v Rue de Balzac — poti, ki jo je po gotovem času napravljal do šestkrat na teden in to vedno okoli štirih popoludne. Z njegove strani ni bilo to nikakor preračunjeno, dasi ga je Gerhard Lairesse, če je prišel tudi sam domov, vedno prosil, naj ostane še pri jedi in tudi zvečer.

Ne; toda z zaljubljencem lastno poetiško občutljivostjo je Ervin Laurence bolj občutil nego opazoval, da je madama de Velde v poznem popoldnevu v svojem elementu... Mar ni to pri vseh ženskah, da je v dnevu gotov čas, bežeč trenotek, ko se njihova lepota s koloritom in takorekoč z dušo vseh predmetov zlaga v harmonično skladnost?... Smejočim se in veselim, jim je razposajena prešernost najslastnejša zjutraj. S temi moramo biti skupaj v zaupnem življenju na deželi, ali pa morski obali; mož, ki tako žensko ljubi, naj napravlja z njo jahalne izprehode pred solnčnim vzhodom, kajti ob tem času bode užival največ njene blažilne ljubkosti.

Pa so zopet druge: kraljevske, triumfalne, katerim pristoja pompoznost večernih prireditev in katerih lepota zablesteva najbolj v sijajnih toaletah, v razkošni razsvetljavi, med rožami in diamanti in golimi ramami...

Nežna, resna in vendar tako ganljiva Klarina ljubkost je bila v polutemi večernega mraka še bolj varljiva.

Naslonjena je bila nekoliko nazaj v blazine na šeslonu, čelo je opirala na svojo roko in je, predno je prinesel sluga male angleške luči z rožnatimi in modrikastimi kroglami, govorila tišje, z ublaženim, globokejim glasom. Dogajalo se je potem, da je izražala nenavadne, nejasne in žalostne stavke, iz katerih je domišljija poslušalčeva lahko uganila kakoršnokoli skrito zaupnost o bolestih, o katerih ni tožila nikoli. Da, tako: z zamišljenimi očmi, s sanjavimi ustmi, nesigurno samo s seboj in mehkejo, obdano od ginevajoče luči: tako jo je videl Laurence pred seboj, ako je v suhem vremenu šel peš po invalidski Esplanadi, kjer je bil srečal Gerharda. Kako blizo se mu je zdelo to srečanje, in vendar, kako dolgo je že bilo od tega! — In kakor je že pri zaljubljencih: mehanično je spravil v zvezo Klarino sliko z vsemi posamičnostimi svoje poti. To temno Esplanado, kolikokrat jo je prekoračil v času, ko je bila madam Andry še svobodna!... Kakšna skrivnostna usoda ga je najprvo odtrgala od te dame in potem zopet približala?... Za trenotek je obstal na mostu in gledal v reko Seine, kako teče naprej zelena in mrzla, a na njej črne vlačilke s pomnoženo parno silo in velikanske, s premogom napolnjene čolne. Na levi, v daljavi, sta se dvigala v svetlem nebu Trocaderova stolpa, vitka in tanka; na desni se je drevje Tuilerija v temnejšo modrino...

Občutil je neko sentimentalno in obenem telesno naslado, da se vpričo tega premrlega dela, pod svobodnim nebom, spominja tesne in tople osamljenosti, kjer ga pričakuje mlada gospa...

Zavil je nato v dolgo in široko Rue Francois I. in je lahko v samoti te mirne aleje poljubno uravnaval in spreminjal načrt za pogovor z madam de Velde.

(Dalje prihodnjič.)

"Look Out! You'd better take care of Yourself"

Glavobol, bolečine v grlu, v prsih in straneh, slabe žleza in drugi znaki prehlade ne bodo imeli nevarnih posledic, če bodete rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so natisnjeni na omotu. 25c. in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na sidro in naše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjeve Congo Pilule olajšajo. (25c. ali 50c.)

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 683, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ŠTEFAN ZABRIC, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK ŠUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. -- 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1., Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK., 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Vlak z izletniki skočil s tira

—o—

Na Lehigh Valley železnici je pri Burdette skočil osobni vlak s tira.

—o—

PETDESET RANJENIH.

—o—

Ena ženska je bila tako težko poškodovana, da bo na poškodbah umrla.

—o—

Včeraj zjutraj je na Lehigh Valley železnici blizo Burdette ob Seneca Lake skočil s tira vlak, na katerem je bilo 250 izletnikov na potu v Atlantic City. Petdeset potnikov je bilo več ali manj težko telesno poškodovanih. Neki ženski je bila nalomljena hrbtenica in njena poškodba je smrtnonevarna.

Nesrečo je provzročila pokvarjena tračnica. Trije Pullmanovi vozovi so zapustili tračnice in se prekucnili po strmini ob železniškem tiru kakih 10 čevljev globoko.. Vsi ranjenci so bili v teh treh vozovih. Lokomotiva, tender, štirje Pullmanovi vozovi in dnevni voz za potnike so ostali na tiru.

Večina ranjencev je mogla nadaljevati vožnjo z drugim vlakom, drugi pa so bili prepeljani v bolnišnico v Sayre.

—o—

Ženske bodo sodile v Tacomi.

Tacoma, Wash., 28. julija. Tri ženske so bile votantinje, ko je sodnik C. M. Easterday imel razsoditi o tožbi zaradi ločitve zakona. V procesu se je šlo tudi za vprašanje, ali se 19 meseccv stari otrok izroči možu ali ženi. To je prvi slučaj v državi, da so ženske sedele na sodni klopi.

Iščem JANEZA KOŠIR, po domače Opaldar. Pred enim letom je bil pri meni v Parkdale, Ark. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali naj se pa sam javi. — Louis Benchina, P. O. Box 361, Albeville, Ga.
(25-7—2-8)

Hamburg-American Line.

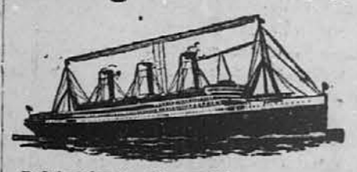

Redni prekooceanski promet iz
NEW YORKA do HAMBURGA
preko PLYMOUTH in CHERBURG
z dobro poznatimi parniki na dva vijaka:
Kaiserin Auguste Victoria, America, Cincinnati Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.
Veliki moderni parniki nudijo najboljše udobnosti za primerne cene; neprekosljiva kuhinja in postrežba.
Opremljeni so z vsemi modernimi aparati.
Odhod iz New Yorka:
KAISERIN AUGUSTA VICTORIA — odpluje 3. avgusta ob 12. dopol.
AMERIKA — odpluje 12. avgusta ob 11 dopol
PENNSYLVANIA — odpluje 24. avg. ob 10. dopol
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA — odpjuje 31. avgusta ob 11. dopol.
Vozijo tudi v Sredozemsko morje.
Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City.
Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburg, Chicago, St. Louis, San Francisco.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So, Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOPUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7ht St.
PETER PETRICH, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

—o—

PREMEMBA ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH.

—o—

Sv. Alojzij št. 13, Baggaley, Pa. Dne 20. julija 1911. — Pristopili: John Soič, rojen 1875. cert. št. 14391, zavarovan za $1000, razred 5. — Društvo šteje 49 članov.

Sv. Jurij št. 22 So. Chicago, Ill Dne 20 juilja 1911. — Pristopili: Frank Kontarič, rojen 1874. cert. št. 14389, zavarovan za $500, razred 5. — Društvo šteje 120 članov

Sv. Mihael št. 27 Diamondville Wyo. dne 11. julija 1911. — Umrli: John Peternel, rojen 1865. cert. št. 4713, zavarovan za $1000 razred 6. dne 24. maja 1911, k Jednoti j e pristopil 2. novemba 1906. vzrok smrti je bila jetika. — Društvo šteje 46 članov.

Sv Barbara št. 33 Trestle, Pa. dne 20. julija 1911. Suspendirani: Frank Modrijan, rojen 1878. cert. št. 5076, zavarovan za $500 razred 3.; Josip Rolih, rojen 1880 cert. št. 13375 ,zavarovan za $500 razred 3.; Valentin Susteršič, rojen 1873. cert. št. 4454, zavarovan za $1000, razred 4. — Društvo šteje 129 članov.

Sv. Jožef št. 41 East Palestine, Ohio, dne 20. julija 1911. — Odstopili: Gašper Gregorič, rojen 1878. cert. št. 12111, zavarovan za $500, razred 4. — Društvo šteje 27 članov.

Marija Pomagaj št. 42 Pueblo. Colo. dne 21. julija 1911. — Suspendirani: Marija Košič, rojena 1888. cert. št. 9585, zavarovana za $500. razred 1. — Društvo šteje 24 članic.

Sv. Jožef št. 53 Little Falls, N. Y. dne 20. julija 1911 — Pristopili: Josip Kavčič, rojen 1893. cert. št. 14387, zavarovan za 5500 razred 1.; Ivana Lapajne, rojena 1890. cert. št. 14388, zavarovana za $500, razred 2.; — Suspendirani: Frank Kogovšek, rojen 1889. cert. št. 7152, zavarovan za $1000, razred 1. — Zopet sprejeti: Frank Obreza, rojen 1869. cert. št. 10149. zavarovan za $500 razred 5. — Društvo šteje ? ? članov.

Sv. Frančišek št. 54, Hibbing Minn. dne 21. julija 1911. — Suspendirani: Dragutin Stimac, rojen 1887. cert. št. 13759, zavarovan za $1000, razred 2.; Frank Južna, rojen 1874. cert. št. 5927 zavarovan za $1000, razred 4. Josip Permožak, rojen 1878, cert št. 13075, zavarovan za $ 1000 razred 4.; — Črtani: Frank Repinac, rojen 1879. cert. št. 7360, zavarovan za $1000. razred 3.; John Parnač, rojen 1878. cert. št. 12357 zavarovan za $1000, razred 4. Mary Repinac, rojena 1886. cert št. 980, zavarovana za $500, razred 2. — Društvo šteje 57 članov in 11 članic.

Sv. Peter in Pavl št. 66 Joliet Ill. dne 20. julija 1911. — Pristopili: Math. Gašperič, rojen 1880 cert. št 14392, zavarovan za $1000, razred 4. Mary Skvarča rojena 1887. cert. št. 14393, zavarovana za 5500, razred 2. — Društvo šteje 79 članov in 7 članic.

Isus Prijatelj Malenih št. 6 Monessen, Pa. dne 20 junija 1911 — Pristopili: Mike Jezerina, rojen 1888. cert. št. 14385, zavarovan za $1000, razred 2.; Luka Bučar rojen 1885. cert. št. 14386 zavarovan za $1000, razred 3. — Suspendirani: Miha Androvac rojen 1869 cert. št. ? ? ,zavarovan za $1000, razred 5.; Mike Kranežič, rojen 1882. cert. št. 5793 zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 70 članov.

Sv. Peter št. 69, Hhomas, W Va. dne 20. julija 1911. — Pristopili: Frank Podgrajc, rojen 1892. cert. št. 14390. zavarovan za $1000, razred 1. — Suspendirani: Math. Likar, rojen 1886. cert. št. 4806, zavarovan za $1000 razred 1. — Društvo šteje 41 članov.

"Zvon" št. 70, Chicago, Ill. dne 12. julija 1911. — Umrli: Josip Bogolin, rojen 1855. cert. št. 2670, zavarovan za $1000, razred 6. dne 4. junija 1911, vzrok smrti: pljučnica, k Jednoti je bil sprejet 1. aprila 1904. — Društvo šteje 31 članov.

Sv. Janez Krstnik št. 71 Collinwood, Ohio, dne 20. julija 1911. — Pristopili: Anton Gorišek, rojen 1889. cert. št. 14383. zavarovan za $1000, razred 2.; Frank Zupančič, rojen 1871. cert. št. 14384, zavarovan za $1000, razred 5. — Društvo šteje 78 članov.

Sv. Rešnje Telo št. 77 Crab Tree, Pa. dne 20. julija 1911 — Zopet sprejeti: Frank Paulovčič, rojen 1882. cert. št. 7601, zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 18 članov.

Sv Jernej št. 81. Aurora, Ill. dne 20. julija. 1911. — Fran Prijatelj, rojen 1889. cert. št. 14382 zavarovan za 5500, razred 1.. — Društvo šteje 33 članov.

Sv. Rok št. 94, Waukegan, Ill. dne 20. julija 1911. — Suspendirani: Mike Železnik, rojen 1879. cert. št. 12204, zavarovan za $1000 razred 3.; Mary Železnik, rojena 1883. cert. št. 13909, zavarovana za $500, razred 3. — Društvo šteje 40 članov in 14 članic.

Sv. Rešnje Telo št. 95, Franklin Kans. — Zopet sprejeti: Anton Krenkar, rojen 1863, cert. št. 5524, zavarovan za $1000. razred 6.; Stef. Medaj, rojen 1861. cert. št. 5768, zavarovan za $1000, razred 6.; Antonija Krenkar, rojena 1873. cert. št. 9754, zavarovana za $500. razred 4. — Suspendirani: Luka Jerman, rojen 1864. cert. št. 12696, zavarovan za $1000. razred 6.; Ferdinand Lipovšek, rojen 1885. cert. št. 12706 zavarovan za $1000, razred 2.; Anton Jerman, rojen 1892., cert. št. 12707, zavarovan za $1000, razred 1.; Rudolf Kreča, rojen 1871. cert. št. 12703, zavarovan za $1000, razred 4.; Anton Perme, rojen 1879, cert. št. 4850, razred 3.; Steve Lizaj, rojen 1876. cert. št. 12291, zavarovan za 5500 razred 4.; Ferdinand Shiltz, rojen 1871, cert. št. 11439, zavarovan za $500, razred 5.; Antonija Perme, rojena 1886. cert. št. ? ? ? zavarovana za $500, razred 2. — Društvo šteje 8 članov in 3 članice.

Sree Jezusa št. 98. Ahmeek, Mich, dne 20. julija 1911. — Pristopili: John Tomac, rojen 1873. cert. št. 14380, zavarovan za $1000, razred 5.; Ivka Pavelič, rojena 1888. cert. št. 14381, zavarovana za $1000, razred 2. — Društvo šteje 31 članov in 4 članice.

Sv. Feliks št. 101, Walsenburg, Colo, dne 20. julija 1911. — Črtani: Frank Colnar, rojen 1889. cert. št. 13805, zavarovan za $1000. razred 2:; Louis Slavec, rojen 1885. cert. št. 13808, zavarovan za $1000, razred 2.; Josip Udovič, rojen 1881. cert. št. 13811 zavarovan za $1000, razred 3.; Jos. Kurar, rojen 1873. cert. št. 13818, zavarovan za $1000, razred 5.; Louis Suster, rojen 1883, cert. št. 13804. zavarovan za $1000 razred 3.; Nik. Cerjavec, rojen 1888, cert. št. 13810, zavarovan za $1000, razred 2. — Društvo šteje 19 članov.

Sree Jezusa št. 2, Ely, Minn. dne 24. julija 1911. —Umrli: Anton Avsec, rojen 1888, cert. št. 13055, zavarovan za $1000 razred 2. dne ?, vzrok ?, k Jednoti je bil sprejet ?. — Društvo šteje 126 članov in 61 članic.

Sv. Jožef št. 17, Aldridge, Mt. dne 24. julija 1911. — Prestopili: k društvu sv. Mihaela v Roundup Mont.: Frank Novak, rojen 1884 cert. št. 11092, zavarovan za $1000 razred 2. — Društvo šteje ? članov.

Geo. L. Brozich, gl tajnik.

—o—

Kaj piše Mike Cegare.

Na Ričvotu, 29. žulaja 1911.

Mister Editer:—

Ali Vam danes nič ne brea okoli srca? — ali Vam danes nič ne pretresa tajp rajterja in peresa, ter telesa? — ali nimate danes od veselja nič solznega očeča? — "Pa zakaj?" me boste vprašali. — Inu — saj ste že dosti o tem pisali, da priredi en gespud iz Iblane, — ta mali, — v staro kontro, — v šali, — in da odide ž njim na stotine turistov. Kali?

Oko še ni videlo, uho še ni slišalo takega slavnostnega dogodka!

Ob 4 zjutraj pričeli so grmeti topovi, zvoniti zvonovi in parne piščalke piskati!

Naznanjalo se je prvi estrajharski ekskužžen ali "Touristenfahrt" v Evropo — za časa ameriške in starokrajske zgodovine.

Vse je drlo proti Petri parku, kjer je pričakoval mestni župan z občinskim svetom eks kojzijoniste. Godbe so svirale kar naprej. — Vse mesto je v nemških ali frenkfurtarskih zaštavah.

Tudi jaz sem jo odrinil v Petri park iz radovednosti. — Ob 10. uri pripeljalo se je 72 atamopilov turistov iz Brokelina z znanim čifutam Peren ajmarjem na čelu.

Vse se je jokalo veselja, ko je štimar "Mar ta Baše Tona" odrinil proti oceanu.

Turisti zapeli so v estrajharskem dija lektu: "Oh zdaj gremo, oh zdaj gremo, nazaj spet pridemo!"

V Trstu bode veleslaven sprejem turistov. Pogostil jih bode polentarski major sam na mestne stroške. — No! V Iblani — v Iblani, — tam se pripravlja vse, kar leze ino gre, da dostojno sprejmejo amerikanske turiste!

Peljali se bodo z vrhniškim ekstra trenom izletnikom nasproti do deželne meje.

Provizorični iblanski župan pl. Lassscechhhan in vseh 7 nemških gmajnde ratov bode pozdravilo turiste v iblanskem kuheltajč lengviču!

Mnogo špasa in zabave!.

Tamkaj na vestu, v državi Vaja Minka, vstanovili so naši fantje zadnjič Kadilni klub slovenski fantje! Bravo, bravissimo! iskreno jim čestitam, ter želim mnogo vspeha. Okrajšava za ime je: K. K. S. F. Jaz sem jo pogruntal, da te črke tudi sledeče pomenijo: "Kar Kadi Svojo Fajfo". Radovednost me tare, če bi tudi mene za memberja sprejeli v ta klub. Kakšne paragrafelce pa imajo?? Koliko dajejo podpore in penzjona? Kakšne cigare in cigarete kadijo pri mitengah?

Pri tem padla mi je na misel ona znana narodna kitica:

Jaz sem pa revček fajfco zgubil,
Kje bom pa zopet drugo dobil?
Očka, posod'te mi svojo,
Da bom en mal' pokadil ž njo!

Dostavek:

Kaj ti koristi fajfca moja,
Ko je že stara, — in ne tvoja?
Fajfce se nikdar ne posod';
Če si jo zgubil, — brez nje bod'!

Navsezadnje jo pa mejbi še tja primaham. — Slišal sem, da ima ona znana gospica Mica Tica dosti cvenka. — Rekel ji bom kar naravnost: "Ali me češ — če te čem?" Tedaj bom povabil vse fante in gospodične (??) onega kluba na eno "parti", pa jo bomo unisono zažingali:

Smo fantje z Wyominga,
Kako pri nas se "žinga"
Domače pesmi! — te
Ogrevajo srce!

Smo fantje iz zapada,
Deklet nobena rada
Nas nima, ker jih — ni,
Pečlarji vsi smo vsi!

Kaj tega mi si strimo!
Tobak počas' kadimo;
Ta nam je drag in ljub. —
Živel "Kadilni klub"!

Seboj prinesem za prezent 30 importiranih iblanskih veržink, 60 pakelcev "firar" tobaka, 120 klobas, 240 pakelčkov cegaret in 480 škatlje šnoftobaka "kepeinarja"; mogoče, da mi bodo potem ono bogato Mico Tico skomendirali?

Saj jedna je za vse premalo, zame bo pa ravno pasala, da bova par.

Zadnjo nedeljo naredili smo ekskojžn v Lonk Pič, kjer smo fluke lovili — a ničesar dobili. Naš mojster Jaka ustrelil je 12 velikih in debelih "šnefov", podobni vrabcem; te smo torej na brojleri evrli in pekli za dober namen naših želodčkov.

Ne vem še, če pojdem v Žulejet ali Čik Ago k onej veliki mitengi, ker sedaj pravijo, da je ne bo, ker je še prevroče! — Vederemo!

Re špeh truli Vaš
Mike Cegare.

P. S.

Iskreni pozdrav do Županovega Žaneta tam na Vile zbij Evene v Broke Lini, ker se sedaj sam komendira in tolaži s pajntom — pira!

—o—

Razne zanimivosti.

—o—

SPOMIN BIVŠE PRESTOLONASLEDNICE.

—o—

"Corriere della Sera" v Milanu objavlja daljši izvleček iz "Spominov" gospe Toseli, bivše soproge sedanjega saškega kralja. Nekdanja pricesa govori najprej o svoji mladosti in pravi, da je bila nevesta. Trpela je pod tiranijo dvorskih ceremonij in pod pedanterijo duhovniškega učitelja. Za moža bi bila vzela, kogarkoli, le da bi bila prišla s starinskega salcburškega gradu. Tako je vzela tudi saškega prestolonaslednika. Ali ta je ni nikoli ljubil, ampak je imel draždanske igralke rajši kakor njo. Njegov oče, kralj Jurij pa jo je od početka preganjal. Enkrat ji je v ostrem prepiru dejal: "Nesreča je, da si ti prišla v našo družino."

Na dvoru je pivo teklo v potokih in strastno se je igralo. Izven dvora je bila popularna. Vsled nesreče je postala praznoverna. Če je nenadoma uzrla črnega mačka, je dobila temne slutnje. O letu 1902. in tistih dogodkih, ki so provzročili njen beg v Curih, piše pod posebnim poglavjem pod naslovom "Obtožujem". Na draždanskem dvoru so razširili brezsrčno bajko, da je blazna. Če ne bi bila zbežala, bi jo bili do smrti zaprli v blaznico. Takoj so raznesli glas, da je pobegnila z učiteljem jezikov Gironom. Ali hotela se je le odpeljati k svojemu bratu Woelfingu — bivšemu nadvojvodi Leopoldu, — kjer pa ni mogla ostati. Da ne ostane brez vsakega varstva, se je oklenila Girona, ki ji je kazal veliko vdanost. Izbirati je imela med norišnico in škandalom, pa ji je bil škandal ljubši.

Potem opisuje svoje nemirno romanje po svetu, dokler se ni v Firenci seznanila s Toselijem.

O Ivanu Orthu, — bivšemu nadvojvodi Ivanu Salvatorju, — ki je bil prek kratkim razglašen za mrtvega, pravi, da še živi in da se bo svojčas vrnil na Dunaj.

IZDAJSKO ČASOPISJE.

V nekem mestu na Bavarskem si je pred kratkim nek mestni oče ob koncu seje olajšal srce s sledečo pritožbo: "Želel bi, da bi časopisi v svojih poročilih o občinskih sejah v bodoče opuščali zadnji stavek. Naše zborovanje je končano že ob 9. uri in potem se gre na kozarec piva. Včasih se spijeta tudi dva kozarca; par gospodov igra tarok in tako se ponovi tudi kake četrt ure. Na ta način se pride okoli 1. ure domov. Drugega dne se bere nič slabega sluteč časopis in naenkrat pomoli ljubeznjiva soproga pod nos poročilo o občinski seji, kjer stoji "Konec seje ob 9. uri." "In ti si prišel šele ob 1. uri od seje?" Seveda sledi temu potem neprijetno razpravljanje. Kaj je časopisju na tem, ako ne zapiše "konec ob 9. uri". — Predlog je bil soglasno sprejet in predsednik ga je izročil med splošno veselostjo — izdajskemu časopisju.

PROTIPOLJSKI NASELJEVALNI FOND IZČRPAN.

Neka oficiozno inspirirana berolinska korespondenca opozarja na to, da je naseljevalni fond za Poznanjsko in vzhodno Prusko v toliko izčrpan, da ne zadostuje več, da bi se izvedel razlastilni zakon v obsegu, kakor ga namerava zakon iz leta 1908. V začetku tekočega leta je znašal fond okroglo 50 milijonov mark. V teku leta pa se je porabilo toliko denarja, da ga bo koncem etatnega leta 1911. zmanjkalo, tudi če se bo naseljevanje vršilo v počasnejšem tempu. Zaradi tega bi v letu 1912. za izpeljavo naseljevalne politike bilo na razpolago samo 25 milijonov mark, ki jih naseljenci izplačajo od izposojil v fond. Korespondenca meni, da naj prej oni, ki zahteva izvedenje razlastilnega zakona, zahteva novo zakonsko predlogo za izpopolnjenje naseljevalnega fonda.

UBOGI MILIJONARJI..

John J. Blair, eden najbogatejših mož Amerike, je stal nekega dne pred sodiščem kot obtoženec. Šlo se je v pravdi za vsoto pol milijona dolarjev. Blair je prosil, naj se razprava preloži, toda sodnik je izjavi, da to stori le, ako položi kot kavcijo sporno vsoto v dvojni višini. "O, če je to vse," je rekel Blair veselo, "to že lahko naredim." Posegel je v široki žep svoje ponošene suknje in privlekel ven navadno jabolko. Navzoči so se mu zasmejali, toda presenečeni Krez je odgovoril: "Zmotil sem se, to je moj zajutrek," in vzel je iz drugega žepa snopič papirja, ki je bil vreden štiri milijone. Ta prizor je tipičen za gotovo preprosti, naravnost revni način življenja, kakršnega vodijo nekateri dolarski kralji. Mož kakor Blair, ki lahko vsak čas izda ček za več milijonov, se zadovolji dopoldne z enim jabolkom, je tudi pri kosilu skromno ter premišlja, ali naj izda par novčičev, ki ga stane vožnja s pocestno železnico, ali ne. Še veliko revnejše je živel nek drug ubog milijonar, Samuel Dunlap, dokler ga ni pred kratkim rešila smrt revnega življenja. Štirideset let je bival v temni sobici neke nizke hišice; stregla mu je samo stara postrežnica. Vsak mesec je postrežkinja ostrigla temu milijonarju lase, ki jih je potem morala nabasati v njegovo posteljno blazino. V vseh štiridesetih letih si je kupil samo eno obleko, ki je pa nikdar ni dovolil izkrtačiti, ker se je bal, da bi se s tem preveč obrabila. Nek drug čudak, George T. Cliue, ki je imel v Združ. državah Severne Amerike več tisočev jutrov zemlje in ki je zapustil ob svoji smrti pet milijonov dolarjev, je preživel zadnja svoja leta v nekem majhnem umazanem prostoru, kjer so mu bila edina družba priljubljene gosli. Dostikrat je ostal ta Diogen med ameriškimi dolarskimi kralji po dva ali tri dni v svoji sobici, ne da bi kaj zaužil. Potem se je splazil v kako ceneno gostilno, vzel seboj čaj, ki si ga je sam pripravil, ter je s težavo žrtvoval 50 centov za obed. Ta mož, ki je imel letno $50.000.00 dohodkov, ni v zadnjih dvajsetih letih svojega življenja nič več kot $2.50 na teden porabil za svoje potrebščine. S Cliuejem se more primerjati tudi James Tyson, ki je bil najbogatejši človek Avstralije, pa vendar ni živel bolje kot eden najnižjih njegovih delavcev. Nosil je vedno s ponosom srebrno uro, ki si jo je kot mlad človek kupil za $5.00, jedel ni nikoli drugače kot njegovi delavci in hodil še slabše oblečen kot ti sami. Bil je ponosen na to, da ni še nikoli bil v kakem gledališču, da ni pil nikoli opojnih pijač, nikdar rabil mila — namesto peska, ki se ga je po stari navadi posluževal pri umivanju in da ni nikdar nosil bele srajce, ali pa še celo rokavic.

ČAROVNIKI IN ŠPIRITISTI.

V Parizu so se združili vsi čarovniki in špiritisti v veliko zvezo iluzijonistov, ki se pečajo z raznimi umetnostmi, s katerimi sleparijo ljudstvo in si služijo lepe denarce.

Imeniten pariški čarovnik Reny je izdal knjižico, v kateri natanjko opisuje špiritistične in druge podobne čarovnije. Pri 50 odstotkov špiritističnih nastopov medijev isti goljufajo. V New Yorku je špiritistična šola, kjer se uče

Slov. nar. podp. društvo "Sloga"

Vstanovljeno 1. jan. 1905. Inkorporirano 5. avg. 1907.

v Milwaukee, Wis.

ODBORNIKI DRUŠTVA SLOGA.

Predsednik: Franc Bačun, 470 So. Pierce St., Milwaukee, Wis.
Podpredsednik: Franc Fužir, 860 Hilbert St., Milwaukee, Wis.
Tajnik: John Ermenc, 288 Grove St., Milwaukee, Wis.
Zapisnikar: Jakob Praznik, 250 Greenbush, Milwaukee, Wis.
Blagajnik: Gregor Ermenc, 288 Grove St., Milwaukee, Wis.

NADZORNI ODBOR:

Martin Jelenc, Matevž Štiglic,
Johan Ocvirek, Martin Rop,
Johan Wolgemut, Joe Remsko,
John Lenko, predsednik nadzornega odbora.

Društvo "Sloga" plača bolniške podpore $7.00 na teden in smrtnine $500.00.

Seje so prvi petek v mesecu. Vsa pisma naj se pošiljajo na: John Ermenc, 288 Grove St., Milwaukee, Wis. tajnik; denar pa na blagajnika Gregor Ermenc, na isti naslov.

Trimesečni račun od 31. marca do 31. junija 1911.

DOHODKI:		STROŠKI.	
Asesment	$100425	Bolniška podpora	$ 617.00
Predlaganja	13.00	Izplačali na usmrtnino za G. Žurej	220.00
Vstopnina	48.00	Pogreb po raj. Jos. Žurej	75.00
Izvanredni naklad	6.00	Nagrobni venec za Jos. Žurej	6.00
Potni listi	1.50	Crni trak	.70
Plačilne knjige	1.00	Zdravnik	57.75
Gumbi	13.00	Bol. odbor stroški	2.00
Regalije	13.00	Dopisnice in znamke	1.50
Kazni	7.00	Oglas v "Gl. Nar.	3.60
Bilanca od 31. marc. '11	5173.47	Stroški podružnic (zdravnik)	8.50
		Tajnika plača	21.00
		Denar v gotovini	5268.52
Skupaj	$6281.57	Skupaj	$6281.57

Število članov se razdeli sledeče:

Društvo "Sloga" v Milwaukee, Wis.	240
Društvo "Luč Slovencev" v Port Washington,, Wis.	59
Društvo "Naprednost Slovencev" v West Alis, Wis.	26
Društvo "Bratje Zaveze" v Sheboygan, Wis.	13
Skupaj	338

midiji raznih goljufij. Zanimivo je kako navadnih sredstev se včasih ti ljudje poslužujejo, da prevarajo občinstvo. Uče se razne predmete z ustmi metati. Dalje imajo posebne mize, ki so preskrbljene s tajnimi pripravami, da se na malenkosten pritisk dvigajo, sučejo in škripljejo, kot bi odstopali posamezni deli. Marsikateri gledalec, ki ne zaupa v temi mediju, zahteva, da drži med sejo njegovo roko. Spiritist je tudi na to pripravljen in pomoli gostu v temi prav spretno in umetno narejeno roko iz kaučuka. So nekateri, ki pričarajo v kozarec male ribice. Te imajo seveda mediji pri sebi v malih, nalašč zato pripravljenih steklenicah.

Imenitno je nekoč ogoljufal neki pariški medij dva priznana učenjaka. Zahtevala sta, da držita med predstavo medija vsak za eno roko. In res sta držala, kljub temu pa je špiritist izvajal točno svoje umetnosti. Nesreča je hotela, da se je pri električni napeljavi nekaj pokvarilo in na enkrat je zagorela luč. Presenečeno sta gledala učenjaka predrznega čarovnika, ko sta opazila, da ne držita medija za roke, marveč sta krepko stiskala roke drug drugemu.

KRONANI PRIJATELJI IN SOVRAŽNIKI PSOV.

Različno je pri ljudeh, nekateri ljubijo pse, drugi jih zopet ne marajo. Vobče imajo pse radi vsi oni, ki so kolikor toliko vneti za šport, vendar se pa tudi med priznanimi prijatelji in gojitelji športa dobe pasji sovražniki. Značilno je ravno to pri vladarjih, pri katerih se seveda občinstvo bolj briga za vsake malenkosti ki pri drugih umrjočih niti ne pridejo v poštev.

Ko je bil nekoč angleški kralj Jakob II. iz rodbine Stuart v nevarnosti, da ga zajame sovražnik, je najprvo, ko je bil on rešen, zaukazal svojim podanikom: Rešite moje pse. Nato je šele prišel na vrsto njegov ostali dvor, dasi je bilo vmes mnogo cvetk krasnega spola.

Posebne prijateljice psov so bile tudi ruska cesarica Katarina, angleška kraljica Viktorija in več drugih vladaric.

Frideriku Velikemu so ujeli sovražniki njegovega psa — ljubljenca — bil je krasen hrt — v bitki pri Sooru leta 1745. Pozneje pa je vpletel v mirovno pogodbo z združenimi nasprotniki tudi klavzulo, v kateri je odločno zahteval, da se mu ta pes vrne.

Odločen nasprotnik psov pa je bil Napoleon. Imel je tudi smolo, kajti dve njegovi soprogi ste bili tako strastni ljubiteljici psov, da se je ta njegova že prirojena apatija do psov morala izpremeniti naravnost v sovraštvo. Na poročni dan z Josipo, je zagledal Napoleon njenega psa na vznožju njene postelje. Zaničljivo je rekel, da mora ta odurna žival izginiti in hotel psa vreči skozi vrata. — Ne, je odvrnila drzno Josipina, pes mora ostati. In ker se Napoleon ni hotel ravno isti dan prepirati, je pustil psa na postelji. Za kazen pa je razjarjeni kuža velikega Korza ponoči tudi pošteno ugriznil v nogo. In večkrat je Napoleon še v poznejših letih omenil: Sledove te nesrečne Fortune nosim še vedno na nogi.. Tega Napoleonovega neprijatelja je pozneje, ne ve se kako, raztrgala v Milanu neka velika lažka doga. Vendar Josipina še ni mirovala in si je preskrbela drugega psa, ki je tudi delal Napoleonu neprestano nepotrebne preglavice.

Podobno v tem oziru kot s prvo, se je godilo Napoleonu tudi z njegovo drugo ženo Antonijeto. Že ko se je ta pripeljala v Pariz, je imel Napoleon težko izkušnjo. Ko je stopil namreč k vozu, da bi sam odprl nevesti in bodoči francoski kraljici vrata, je zarenčal nadenj in skočil vanj njen ljubljeni pes. In le malo je manjkalo, da ga ni popadel v obraz. Sicer je Napoleon vse to heroično prenesel, vendar pa se je radi teh dogodkov njegova nejevolja do psov morala izpremeniti v najhujše sovraštvo.

Materinski nagon pri živalih.

Na nekem češkem lovišču se je nedavno pripetil sledeči zanimivi dogodek: Neki lovec je težko ranil lisico, ali žival je imela še toliko moči, da se je privlekla do svoje luknje in zlezla vanjo. Lovec je takoj nagnal za lisico v jamo svojo psico jazbičarko. Nekoliko časa potem je prinesla psica pred lovca zadavljeno lisico. Takoj nato se je psica zopet zavlekla v jamo. Po ubiti lisici je lovec videl, da mora imeti mlade, zato je počakal v nadi, da mu psica prinese iz luknje tudi mladiče. Zastonj je čakal — psica ni prišla več iz luknje in ni koristilo ni žvižganje, ni klicanje. Končno je lovec pričel odkopavati jamo in na svoje veliko začudenje je videl, kako je njegova psica-jazbičarka ležala, a okolu nje mlade lisice, ki so jo sesale. Psica je namreč prej imela mlade, ki so jih pa vrgli proč. Nato je lovec stavil v košaro psico in mlade lisice in jih odnesel domov. Psica še vedno z veliko požrtvovalnostjo hrani lisice.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Prebrisan konkurent.

Nek prodajalec mila je pustil javno nabiti po vseh cestnih voglih lepake s sledečo vsebino:

Kupujte Smith-ovo milo!

Kako pa se je začudil, ko je videl čez nekaj dni pod njegovimi lepaki sledeče napise:

Če ne morete dobiti
Brown-ovega mila!

Dober svet.

A.: "Kaj pa želiš, da postane tvoj sin?"

B.: "Še ne vem, za kateri poklic naj ga odločim. Na vsak način pa je moja želja, da bi prišel hitreje in lažje naprej, kakor sem jaz!"

A.: "No, potem ga pa pusti izučiti za šoferja."

Nedeljski jahač.

Rebeka: "Izidor, kdaj se vrneš domov?"

Izidor: "Vprašaj vendar konja!"

Na vse pripravljen.

A.: "Bogastvo ne osrečuje!"

B.: "No, jaz ne bi imel nič proti temu, da se radi tega ne bi počutil srečnega!"

Sedaj pa ve.

"Ali ni res, gospod urednik, da smejo biti pisani rokopisi le na eni strani papirja?"

"Najboljše je, če na nobeno nič ne napišete!"

Prepozno.

Percy: "Ubogi Jack je res pomilovanja vreden."

Ethid: "Kaj pa je z njim? Saj je vendar šele en mesec oženjen."

Percy: "Da, in sedaj mu je umrl bogat stric ter mu zapustil milijon dolarjev — ko je že prepozno!"

Dvoumno.

Ravnatelj nekega zoologičnega vrta je bil na dopustu. Od svojega pomočnika je dobil po nekaj dneh poročilo, ki se je končalo s besedami: "Največji osel je bolehen. Zdi se mi, da mu manjka tovaršije. Kaj naj storim, dokler se ne vrnete?"

DOMIŠLJAVOST.

"Toda, gospod poročnik, kako naj si predstavljam, da se deklice za vas kar tepejo?"

"Ali ste milostiva že videli roj bučel?"

"Da!"

"No — jaz sem uljnjak!"

ŽALOSTNI SPOMINI.

"Ali še veš, Ivan — pred dvajsetimi leti si me pod tem drevesom prvič poljubil."

"Povem ti z lepa, Marta, ne jezi me!"

Po ovinkih.

Janez: "Zakaj pa ne prideš več v gostilno, kjer smo prej vedno prišli skupaj. Ali te je gostilničar razžalil?"

Miha: "Ne, nasprotno! Pri njem sem še preveč dobro — napisan!"

Tolažba.

A.: "Toliko je gotovo, da mi nebesa na noben način ne morejo oditi."

B.: "Kako to?"

A.: "No, vidiš, če umrjem pred svojo ženo, sem v nebesih, če pa umrje žena pred menoj, pa tudi."

Nežno.

Mlada soproga: "Že večkrat sem morala premišljevati, kako bi bilo, če bi eden od naju umrl!"

On: "Upam, da te ne doleti usoda, postati vdova — rajše sem jaz trikrat vdovec!"

TUDI PRESENEČENJE.

"No, Ida, s čim si pa presenetila včeraj svojega moža za rojstni dan?"

"S svojo novo obleko in klobukom!"

Zavrnitev.

"Ali vam morem biti na kak način uslužen, milostiva?"

"Da, bodite tako dobri in idite za onim tepcem, ki se mi je prej z istimi besedami ponudil!"

LJUBEZNJIVI SOSEDJE.

Gospodinja: "Prosim, pojte vendar še eno pesmico, gospod!"

— "Prav rad, milostiva gospa, toda bojim se, da je prepozno, in da se bodo pritožili sosedje."

V gledališču.

On: "Zakaj se vam ne dopade ta igra, mi je nerazumljivo."

Ona: "No — tako dolga dejanja in vedna tema — saj sem vendar prišla radi tega, da vidijo ljudje mojo novo obleko."

DOBER ČLOVEK.

Gospod: "Zakaj pa greste v kupej za dame gospica, idite rajše v oddelek za nekadilce!"

Gospica: "O ne; kaj bi pa bilo, če mi kdo od gospodov ukrade poljub . . . ."

Gospod: "Brez skrbi, gospica, potem vam ga jaz takoj — vrnem!"

Vedno pripravljen.

— Zakaj se pa vedno smehljate, kadar se sprehajate po parku?"

— Ker dandanes nikdo ne ve, če ne čaka za kakim grmom kak — amater fotograf!"

Zagovoril se je.

Gospod: "Ah, gospica Milka, ne morete si misliti, kako obožujem vaše črne oči in vaše črne lase!"

— "Isto ste rekli prej moji prijateljici Ani!"

— "Nikakor ne . . . ! Saj ona je plavolaska . . . . !"

Čudno.

Nek gospod je pripovedoval sledeče: "Nekdaj sem prišel v restavrant, kjer so goste pred jedjo tehtali, in po jedi zopet. Plačati je bilo treba po teži. Jaz sem se dobro najedel, za kar sem moral plačati deset šilingov. Ko sem šel drugič tja, sem si napolnil žepe s kamni, starim železom in podobnimi rečmi. Ko so me stehtali, sem šel h kosilu in snedel trikrat toliko, kakor zadnjič. Potem so me zopet tehtali, toda stvar se jim je zdela nejasna." — Sedaj je pripovedovalec obmolknil.

"Kako, nejasna?" je vprašal eden poslušalcev.

"No," je odgovoril pripovedovalec, "dolžni so mi bili še štiri šilinge in dva pence!"

Krivičen oče.

Oče (ki je kaznoval svojega sina radi neubogljivosti): "Tako, moj dragi sinko, sedaj mi pa povej: zakaj si bil tepen?"

Sin (jokajoč): "Tako — vidiš! Sedaj — si me — pretepal pa še — sam ne veš — zakaj."

Huda ljubezen.

"Takoj na mestu mi poveš, da ne moreš brez mene živeti, drugače ti priložim nekaj klofut, da boš vedel, kako te imam rada, lopov ničvredni!"

Strog sodnik.

Sodnik: "Sodni dvor je obsodil obtoženca v dosmrtno ječo."

Obtoženec: "Toda, gospod sodnik!"

Sodnik: "Nobenega ugovora, drugače dobite še štiri leta povrh!"

Ljubezen in zakon.

Ljubezen je slepa, toda zakon je dober zdravnik za oči.

Olajševalna okolnost.

"Ljudje se čudijo, da sem član tega razupitega društva. Tega pa nikdo ne pove, da sem — le častni član."

Prebrisanec.

"Veš kaj, ženka, za god ti podarim dve steklenici finega vina."

"Toda Drago, saj vendar veš, da ga ne morem piti!"

"No, potem ga izpijem pa jaz — na tvoje zdravje."

Večina.

Neki tujec je vprašal v blaznici nekega umobolnega, kako da je prišel tja. Umobolni je odgovoril: "Le radi tega, ker sem bil drugačnega mnenja kakor drugi ljudje."

"To vendar ni mogoče!" začudil se je tujec.

"In vendar je tako", zatrjeval je umobolnik. "Jaz sem trdil: Vsi ljudje so norci; in vsi ljudje so trdili, da sem jaz norec. Zmagala je pa večina in mene poslala v blaznico."

Glavna stvar.

Gospa: "Tega res ne morem zapopasti, kako se more poročiti mlad, krepak mož s staro škatljo!"

"Če pa vsebuje škatlja veliko srebra in zlata? . . ."

HUDO SNEŽ.

Ona: "Poglej, kako ima on o strašilo na polju lep klobuk!"

On: "Da, boljši okus ima, kakor ti!"

Ni treba zapisati.

Pekovnik: — Janez, vi ste slišali, ko je Koloberek govoril, da sem jaz napravil neke sleparije? —

Janez: — Da, slišal

Pekovnik: — Kaj pa je na primer rekel?

Janez: — Rekel je med drugim, da je naš župan največji slepar, in še pristavil, da nam to zapiše, če mu drugače ne verjamemo.

Pekovnik: — No, ste mu rekli, naj Vam to zapiše?

Janez: — Ne, gospod župan, ker smo mu itak verjeli!

Umevno.

Nek ugledan meščan je bil zelo ponosen, da je bil izvoljen v občinski zastop. "In veste," je pripovedoval nekega dne, "ko sem prišel prvič v to mesto, sem imel le nekaj cap na sebi."

Mož, ki ni užival tako velikega ugleda, je zmajal z rameni ter rekel: "Ko sem prišel jaz v to mesto, pa nisem imel niti ene cape na sebi!"

"Vi se šalite," je menil ugledni meščan.

"Nikakor ne," je odgovoril meščan, ki ni užival tako velikega ugleda, zelo resno. "Jaz sem tukaj rojen."

V MEDENIH TEDNIH.

Mlada sodnikova gospa (soprogu): "Jutri popoldan bodeš pa vendar prost, dragec, ali ne?"

On: "Ne vem, če bo šlo; jutri je mnogo obravnav."

Ona: "Ah, pusti vendar potepuhe v miru!"

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Potrjena deželna postava. Cesar je sankcioniral postavo, sklenjeno po kranjskem deželnem zboru, glede na odmero šolskega prispevka ob zapuščinskih razpravah, ki se vrše o na Kranjskem ležečem posestvu izven Kranjske.

Aretacija. V Gruberjevem prehodu v Ljubljani zaposlena delavca, dozdevni Iv. Jereb, rojen 1889. na Brdu pri Vrhniki, in Gregor Šemprimožnik, rojen 1883 v Špitaliču v kamniškem okraju, sta tam vlomila v nek zaboj in pokradla več raznih živil. Policija je pa oba malopridneža aretirala in izročila sodišču.

Najden utopljenec. — Blizo Šmartnega so potegnili iz Save truplo pogrešanega čevljarskega mojstra iz Ljubljane, Antona Tonija. Nesrečneža so ljudje videli, ko je na Črnučah skočil v Savo. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico pri Mariji Devici v Polju.

Kolo ukradel. V Bistrici se je nek mlad fant udinjal za hlapca, kjer ga je pa že prvi teden vzela noč. Fant je pri odhodu ukradel tudi kolo, s katerim sedaj išče druge službe. Ko je nastopil službo, je rekel, da je Anton Selič, a je imel pri sebi baje tudi druge listine. Sumi se, da je identičen z v policijski tiralici preganjanim Karlem Pistovnikom.

Nezgode. Ko je peljal v zmernem diru po Cesti na južni kolodvor v Ljubljani nek avtomobil, se ga je nasproti prišli izvoščekov konj ustrašil in splašil. Ko ga je izvošček hotel z vajeti ustaviti, je padel s kozla ter se k sreči ni nič poškodoval. Konj se je nato sam ustavil. — Gaertnerjev hlapec je peljal ob kraju Stritarjeve ulice kruh in je konj z nogo udaril v mlekarski vozček posestnice Marije Jamove, katerega ji je prevrnil ter se ji pri tem razbila posoda in razsulo nekaj graha in češenj, tako, da ima ta 20 K škode.

Stari znanec. Policiji in sodišču dobro znani, že 56krat predkaznovani ljubitelj idiličnega ljubljanskega Mestnega loga, M. Komar, je pred kratkim zbrenčal iz Ljubljane v Spodnjo Šiško. A tudi tam ne pusti orožništvo vsakomur delati, kar bi hotel. Zasačen je bil namreč, ko je od hiše do hiše prav nadležno beračil. Jezen, da je bil v svojem poslu moten, se je znesel nad orožnikom ter mu povedal svoje mnenje. Ker se je pa poleg zakona proti vagabundaži in beračenju pregrešil tudi s prestopkom žaljenja straže in hudodelstvom bogokletja, ga je orožništvo izročilo deželnemu sodišču, kjer bode bolj žalostno brenčal, kakor v Mestnem logu.

Navihanki. V delikatesno trgovino g. Lapajnetove v Prešernovi ulici v Ljubljani je prišla neka dekle in hotela vzeti na ime zobozdravnikove žene g. Schweigerjeve za 1 K šunke. Ker se je trgovki to zdelo sumljivo, je poslala Schweigerjevo vprašat, med tem časom pa jo je dekle potegnila in se skrila v kleti, potem pa hitela proti pošti, kjer jo je tam službujoči stražnik ustavil in aretiral. Na policiji so jo spoznali za že predkaznovano brezposelno služkinjo Marijo Ocvirkovo iz Petrče pri Celju. — 34letna služkinja Apolonija Avšič iz Marije Device v Polju, ki je bila dosedaj pod policijskim nadzorstvom, je pa svoji gospodinji pokradla več obleke in neznano kam pobegnila. Navedenka je majhne postave in prikupljive zunanjosti.

Priporočljiva nevesta. Pred tedni je prinesla k neki ljubljanski šivilji neka 18 do 20 let stara dekle za obleko črnega blaga, češ, da je nevesta. Šivilja se je potrudila, da je obleko pravočasno in okusno izgotovila. Za prikladek je tudi sama nekaj dodala zraven, tako, da bi ji nevesta imela plačati 30 K. Ko je neznanka prišla po obleko, je začela šivilji natvezovati, da ima doma pri svoji materi na Dunajski cesti še mnogo blaga za druge obleke in perilo, a da mora sedaj z obleko na Dolenjsko odpotovati, plačala bode za vse delo že mati, h kateri naj gre popoldne še po drugo blago. Rečeno, storjeno. Nevesta je z obleko odšla in ko je prišla šivilja popoldne v dogovorjeno hišo po denar in po blago, ni bilo tam niti o materi, niti o njeni hčeri ne duha ne sluha.

ŠTAJERSKO.

Od vojakov pobegnil v Slovenski Bistrici dragonec Karel Korošec, doma iz Ponikve. Odšel je v civilni obleki.

Otročje truplo so našli v predoru pri Ponikvi ob južni železnici. Gre se za šest mesecev staro žensko dete. Najbrže ga je vrgla brezsrčna mati v temini iz vlaka. Preiskava je v teku.

Kravja tatica. Radi tatvine govedi že kaznovana Marija Kolar je ob 2. uri zjutraj ukradla iz hleva posestnika Jeseneka v slovenjebistriškem Zaborštu kravo, vredno 440 K. Tatico pa so kmalu izsledili in jo oddali orožnikom.

Svetomrzna strežnica. Olga Bezjak iz Ptuja je bila pri stari in bolehavi gospej v Mariboru za strežnico, saj je razumela ta posel, ker ga je opravljala prej že leto dni v Feldhofu. Naenkrat se ji je pa zazdelo, da je s svojimi 21 leti že dovolj doživela in sklenila je umreti. In res je nevedno dekle vzelo veliko množino morfija, nakar je umrlo v mariborski bolnišnici. Za pravi vzrok obupnega koraka ne vedo.

Konjsko kopito na usta. "Pest na oko", se je že čulo kdaj, ali "s kopitom na usta", to se bolj redko zgodi. In vendar se je ponesrečil na Ptuju huzar tamošnjega eskadrona, ko je šel ponoči v hlev gledat, da-li je vse v redu. Ko je hodil med dvema vrstama konjev ga je nenadoma eden udaril s kopitom po ustih, da mu je raztrgal ustnice, zdrobil nos in razklal spodnjo čeljust. Ponesrečenca so takoj operirali in če okreva, bo na večno pohabljen.

Cenejša stanovanja za uradništvo. V Celju se je na pomlad ustanovila uradniška stavbinska zadruga, ki hoče zidati s pomočjo znanega vladnega fonda hiše za uradniška stanovanja. V zadnji seji občinskega sveta se je sklenilo, da občina proda zadrugi bivšega baron Buckoviga posestva 17.240 kvadratnih metrov za 22.000 K, pod pogojem, da zadruga napravi cestne na lastne stroške (!). Kakor se govori, misli zadruga staviti takoj za novo mestno deško šolo dvonadstropno hišo. Mesto se bo odslej sploh razvijalo na severno stran, ker je pričakovati, da bodo zaradi šole zidali tam tudi drugi podjetniki.

KOROŠKO.

Tatvina med tovariši. Delavcu A. Belina je bilo ukradenih v Beljaku med delom iz suknje, ki jo je imel obešeno poleg sebe, 34 K 70 v. Tatvino je storil njegov delavski tovariš, 20letni Italijan G. Cornelio.

Ponarejen goldinar so dobili pri odpošiljanju denarja na neki pošti v okraju Svinc. Na njem je vtisnjena letnica 1892. sicer pa je dobro ponarejen iz cina, antimona in cinka.

Sirov stražnik. Dne 9. t. m. popoldne se je zbrala v "Burggasse" v Celovcu precejšnja množica ljudi. V sredi med njimi je ležal na tleh neki pasant, ki si je zlomil nogo. Na mesto je prišel mestni stražnik št. 3, katerega je ljudstvo pozvalo, da naj pomaga ranjencu. V tem trenotku je pripeljal mimo tudi prazen izvošček Meščan Jos. Lassnik je pozval stražnika, da naj najame izvoščka in odpelje ponesrečenca. Stražnik odvrne sirovo: "Ali ga bodete vi plačali?" Ta mu odgovori: "Jaz ne, pa tudi vam ga ne bode treba!" Nato je stražnik, mesto da bi se brigal za ponesrečenca, Lassnika aretiral in ga odpeljal na magistrat, kjer je moral ostati do drugega dopoldne. Radi podobnih opazk je aretiral ta stražnik pozneje več oseb. Udeleženci so naznanili celo zadevo sodišču.

PRIMORSKO.

Prvi Sokolski dom na Goriškem je bil otvorjen 9. t. m. v Prvačini v Vipavski dolini. Sokolski dom seveda ni kaka velikanska stavba, ampak Prvačini primerno zavetišče Sokolov. Slavnost otvoritve je uspela prav častno, udeležba je bila zelo velika. Sokolske dome sezidajo tudi v Solkanu in Mirnu pri Gorici.

Samomor v vinski kleti. V Proseku se je zastrupila v svoji vinski kleti 45letna gostilničarka, vdova Josipina Godina. Pogrešali so jo že več dni in šele hud smrad, ki je prihajal iz kleti, je provzročil, da so prišli na sled samomorilki. Godina se je zastrupila z neko strupeno kislino. Vzrok samomora še ni znan.

Požar med Čedasom in Miramarom. 12. t. m. popoldne okoli 5. ure je zanetila iskra iz železniške lokomotive ogenj v hosti med Čedasom in Miramarom. Ogenj se je hitro razširil po suhi hosti. Uničil je kljub takojšnji pomoči tržaških gasilcev nad 4000 štir. metrov. Ogenj so omejili šele ob 7. uri zvečer.

Odvajalec deklet. 12. t. m. so aretirali v Trstu Kalabrežana 21letnega J. Nerija. Odpeljati je hotel skrivaj v Italijo 18letno P. Sestičevo.

Okradena mornarja angleške eskadre. V Trstu so aretirali 19letnega Ev. Mikoliča, 18-letnega mornarja Frankovića in 21letnega Babića. Okradli so namreč dva mornarja angleške vojne eskadre, ki sta pijana zaspala na Karlovem pomolu.

Grozna detomorilka. V Trstu so aretirali služkinjo pri neki družini na cesti Gatteri, 22letno Ambrusch. Ta je lanjsko leto doma v Grabštanju na Koroškem povila nezakonsko dete. Otroka je najprej zastrupila potem pa popolnoma sežgala v štedilniku. Po odstranitvi otroka je šla služit v Trst.

LEPA PRILIKA ZA KOLONIZACIJO.

Na prodaj je v južnem Missouriju 960 akrov ravnine, izsekan gozd, najfineja zemlja tik glavnega kanala, poleg železnice. Sosedji so Slovenci, in sicer Fran Kovač, Anton Turušek, Fran in Josip Gorše, Fran Šali, Anton Pirc, Anton Slanc, Ignacij Trink in celo vrsto drugih. Razdeli se na male kose najmanje po 40 akrov. Posestvo je od Connecticut Ins. Co. za prodajo Frank Gram, Naylor, Mo. Cena za aker je $20. Takoj plačati eno tretjino in ostalo v 15 letih po 6% obresti. Vsakdo, kedor dobi enako zemljo v Ameriki za enak denar, dobi 40 akrov zastonj. Slovenci, pridite pogledati in prepričajte se, kaj se vam nudi! (28-31—7)

NA PRODAJ.

Nova moderno zidana hiša z dobro vpeljano restavracijo, lepimi prostori, 15 metrov dolgim salonom, z lepim vrtom, s svojo lastno razsvetljavo od 50 luči in lepimi obokanimi kleti je na prodaj. Vse je na novo zidano, v prvem nadstropju 7 velikih sob za tujce in zraven podstrešne sobe za posle in v pritličju lepa moderna prodajalna. Vse to velja 64 tisoč kron.

Hiša je na najlepšem prostoru v Novem mestu.

Za podrobnosti vprašajti pri: "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York City. (27-29—7)

Potrebuje se 150 PREMOGARJEV,

20 za nakladanje premoga. Plača 35 1/3 centa na uro.

Great Lakes Coal Co., Kaylor, Pa., (26-31—7) Armstrong Co.

OKLIC.

Dne 25. maja letos odpotovala sta z nemškim parnikom "Kaiserin Auguste Victoria" rojaka Ignac in Andrej Kogelnik, dospela iz Winter Quarters, Utah. Odpotovala sta v Sevnico štev. 61 na Spod. Štajerskem.

Prosimo cenj. rojake iz Winter Quarters, Utah, da bi nam naznanili njun pravi sedanji naslov, ker sta v Sevnici štev. 61 nepoznata.

Tako nam poroča zunanja pošta.

Zaradi neke denarne zadeve zvedeli bi radi njuno sedanje bivališče.

Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York City. (27-7—3-8)

Kje so? Iščem svojega brata AVGUSTA KOBE, sestro TEREZIJO KOBE in mater MARIJO KOBE. Ker mi je neizprosna smrt odvzela moža, ostala sem vdova s tremi nedoraslimi otroki, zato želim zvedeti za svoje. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje so, da mi naznani, ali naj se pa sami javijo. — Mrs. Frances Goršin, Box 74. Edenborn, Pa. (28-31—7)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,

145 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Papeževa bolezen je zelo resna.

Speialist profesor Marchiafava je izjavil, da bolcha papež Pij X. za vnetjem sapnika.

AVDIENCE ODPOVEDANE.

Njegova nečakinja je bila brzojavno poklicana v Vatikan.

Rim, 27. julija. Papežev zdravnik znani specialist profesor Marchiafava je po dvakratnem obisku v Vatikanu izjavil, da bolcha papež Pij X. za vnetjem sapnika in da se je njegova srčna bolezen vsled protina obrnila na gorje. — Bolnik je zelo slab in se je v zadnjih dneh zelo izpremenil. Danes zvečer se je papež počutil malo bolje.

Po naročilu zdravnikov sme visoki bolnik zavživati samo mleko in mora imeti mir. Domneva se, da bodo vse avdience do septembra odpovedane. Njegove sestre so vedno pri njem in danes so poklicali tudi njegovo nečakinja brzojavno v Vatikan.

V dosmrtno ječo obsojen.

Denver, Colo., 27. julija. Frank H. Hemrood, ki je dne 24. maja v nekem tukajšnjem hotelu ustrelil George E. Copelanda, je bil obsojen v dosmrtno ječo. Hemrood je bil hotel ustreliti zrakoplovca L. pl. Phula, pa je po naključbi zadel Copelanda.

Zrakoplovec Vedrines pride v Ameriko.

London, 28. julija. Francoski aviatik Vedrines, ki je bil prvi pri zrakoplovni tekmi Paris-Madrid in drugi pri tekmi na Angleškem, je izjavil, da pojde v Ameriko in da bo poletel iz New Yorka v San Francisco.

Ali že veste,

da smo izdali ravnokar nov, lep in zelo obširen, ilustrovan slovenski cenik ur, verižic, družtvenih prstanov, zlatnine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, pušk, revolverjev, koles, peči, šivalnih strojev, daljnogledov, semen itd. Pišite takoj po cenik, katerega vam pošljemo zastonj in poštnine prosto! Podpirajte edino narodno podjetje te vrste in prepričali se bodete o pošteni in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.

(nasl. Dergance, Widetich & Co.)
1622 Arapahoe St., Denver, Colo.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo, ne uredništvo.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-a,
115 W. Michigan St., Duluth, Minn.,

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen.

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim lakavim besedam ničvrednežev, kterih v Duluthu ne manjka.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom in rojakinjam priporočam svojo veliko

ZALOGO UR

in vsakovrstne zlatnine iz najboljših izdelkov Elgin, Waltham in Hamphdon tovarn. Prodajam po najnižjih cenah.

Obiskal bodem rojake v državah Minnesota, Michigan in Wisconsin in se jim prav toplo priporočam.

FRANK BAMBIC,
1704 N. Center St., Joliet, Ill.

Pooblaščen je pobirati naročnino za Glas Naroda in ga rojakom toplo priporočamo.

Upravništvo Glasa Naroda. (10x 22-7 v 2 d)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI

Revmatizem

ledvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenskega soka, sifilis ali zastrupljena kri, nalezena ali podedovana, impotenca, triper, nočni gubitek, atrofija, striktura, varicocele in vse druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito ozdraviti doma, privatno in z malimi stroški.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zakaj trpite in kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravlje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna $10 Bolnemu Človeku.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno zdravlje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož, mlad ali star, oženjen ali samec, bogat ali reven. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil špecijelno samo moške spolne bolezni. Zdravil je več kot 25.000 mož. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter uživati življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje:—Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za može, poštnine prosto.

Ime.....

Ulica in štev. ali Box.....

Mesto..... Država.....

NA PRODAJ.

Prodam dve hiši, eno prodajalno, poleg veliko zidano klet in fini vodnjak, kjer je vedno dovolj vode, velik hlev za 4 govedi ali konje, ter prostor za 15 ton krme in voze, vse v dobrem redu. Tu kaj je precej Slovencev, ki delajo v premogovih rovih ter velika campa. Fini kraj za trgovino, ker ni nobene tu v bližini. Katerega veseli, naj se oglasi osebno ali pismeno. Prodam po jako ugodni ceni.

Thomas Terček, R. F. D. No. 3, Box 246, (28-29—7) Fort Smith, Ark.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBŠČINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo, ne uredništvo.

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi, skoraj ni mogoče spoznati, dokler že ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se jo pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA POLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bled ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni dovolj rudeče tvarine, da je preslaba, da bi zamogla pravilnim potom rediti truplo. Koža izgubi svojo naravno rudečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo pojema od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno ustvariti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni mogoče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nam je poznano samo jedno sredstvo, s kterim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rudečega vina in zdravilnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bodete zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. Vaša kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bode zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti kterikoli vzrok, rabite **Trinerjevo ameriško grenko vino.**

- Izguba teka
- Nepravilno prebavljanje
- Slabosti po jedi
- Običajno zaprtje
- Glavobol
- Nahod
- Kolika in krči
- Izguba moči
- Ermenica
- Onemoglost
- Razne ženske bolezni
- Izpahljaji in drugo

je nekoliko bolezni, ktere se odpravijo z rabo Trinerjevega ameriškega grenkega vina.

To sredstvo je bilo na razstavi v Seattle leta 1909 odlikovano s zlato medaljo in veliko nagrado (najvišja nagrada) na razstavah v Londonu in Bruselju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

SLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOCJAN, predsednik nadzornega odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽISAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. K. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerstbodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN. SPISAL KAROL MAY.

Posloveni! za "G. N." B. P. L.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

Nek čoln, v katerem je bilo šest veslačev, in katerim jê poveljeval pomorski kadet, se je vstavil blizu lovca. Slučajno na kopnem se nahajajoči krmar, ki je bil podrejen kadetu, je stopil k njemu in vprašal:

"Kam pa se je zgodilo tam zunaj, sir?"

"'L'Horible' je odplula z razpetimi jadri na morje."

"No, ali je to kaj čudnega?"

"Gotovo! Vsi njeni častniki so na suhem; gotovo se je pripetila lopovščina in dobil sem naročilo, da vas o tem obvestim."

"Kdo je streljal?"

"Mi na oklopnici. Naš kapitan je z drugimi častniki jadrnice 'l'Horible' na kopnem. Good night, sir!"

Odhitel je proti stanovanju gospe de Voulettre.

Sam Fire-gun je slišal te besede; nehote mu je sledil in tako je prišel pred hišo gospe de Voulettre. Tudi tukaj je vladalo veliko razburjenje. Gostiteljica je izginila, večina gostov pa je ležala po sobanah v nezavesti. Zdravnik je ugotovil, da so bili omamljeni z nekim strupom, ki je bil primešan vinu. Z gospo Voulettre je izginila tudi dragocena zbirka navtičnih instrumentov.

Vse to je slišal traper pripovedovati. Zdravniki, policaji in mornarji so hodili vun in notri, pred hišo pa se je zbrala ogromna množica ljudij. Nikakor si ni mogel razjasniti, v kaki zvezi bi bila gospa de Voulettre s Sanderjem, da pa je zadnji s pomočjo prve odpeljal 'l'Horible', je bil prepričan.

Ali naj naznani policiji, kar je opazil Apač? To bi privedlo k zaslišavanju in zamudi, kar bi mu le škodovalo. Le ena hitra in gotova pot je bila, katere se bode gotovo poslužila tudi policija: jadrnico 'l'Horible' je bilo treba zasledovati. Sam Fire-gun je sklenil to storiti na svojo roko. Za to pa je potreboval pred vsem denarja, da najame brzoparnik, da pa dobi tega, je moral počakati prihoda svojih zaostalih tovarišev, ki so nosili vse zlato bogastvo iz Hide-spota seboj. Njegova naloga ob pristanišču je bila rešena; smel se je vrniti k Winnetouu, dasi je komaj krotil svojo nestrpnost.

Peljal se je v Oakland, poiskal Winnetoua in se vlegel zraven njega. Winnetou je spal, on pa ni mogel. Misel, da se nahaja Sanders na morju mogoče že v varnosti, medtem, ko je moral on ostati na suhem, ga ni pustila spati in nemirno je štel minute, ki so ga še ločile od svojcev.

Premoženje, katero so vzeli seboj, jih je zadrževalo, in zato je jezdil z Apačem naprej, da ne izgubi zasledovalcev izpred oči. Po njegovem preračunu so morali priti zjutraj, in zato je nestrpno pričakoval dneva.

Zvezde se ne brigajo za želje človeških src; mirno zasledujejo svojo pot, ki jim je predpisana že od nekdaj; končno pa vendar zaidejo in zmagoslavna svetloba dneva razlije svoje žarke po širni zemlji. Napočilo je jutro. Sam Fire-gun je zavidal Apača za njegov trdni spanec, in ravno je premišljeval, če ni že prišel čas, da ga zbudi, ko je Winnetou sam od sebe poskočil, pogledal z bistrimi očmi okoli in se potem zopet vlegel po zemlji ter poslušal. Potem je zopet vstal.

"Moj brat naj položi uho na zemljo!" je rekel.

Traper je storil tako in začul komaj slišen ropot, ki se je bližal mestu. Sin savane ga je začutil celo v spanju. Winnetou je še enkrat posluhnil.

"Jezdeci na trudnih konjih se bližajo. Ali sliši moj brat rezgetanje enega konj? To je trmasta žival onega tujega moža, ki se je vozil po veliki vodi."

S temi besedami je menil krmarja Peter Polterja. Sam Fire-gun se je na tihem čudil nad izrednim bistroumom Indijanca, dasi ga je že dolgo poznal, ter poznal tudi njegove lastnosti. Nestrpno je zrl proti mestu, kjer so se morali prikazati pričakovani.

Čez nekaj časa jih je ugledal. Najprvi sem bil jaz s colonelovim nečakom. Za nama je jezdil krmar, kateremu je delal konj, kakor po navadi, mnogo preglavic. Potem so prišli lovci, Dick Hamerdull, Pitt Holbers, Bill Potter in še nekaj drugih. Vsakdo od njih je vodil za seboj enega ali več konj oziroma mul, ki so bile težko obložene.

"Ali vidite gnezdo pred nami?" je vzkliknil Peter Polter. "Mislim, da je to končno San Francisco, katerega pa od tu ne poznam, ker sem ga videl le od vodne strani."

"Če ga vidimo ali ne, je vseeno," je menil Hamerdull; "toda Pitt Holbers, stari medved, kaj praviš ti k temu?"

"Če misliš, da je San Francisco, Dick, nimam nič proti temu," je odgovoril le-ta kakor vedno. "Ko so nas takrat ob vodi presenetili rdečekožci in naju vlekli v svoj tabor, nisem mislil, da bodem še kedaj videl to pokrajino."

"Da, stari," je pripomnil krmar, "če ne bi bilo takrat Peter Polterja, bi vaju djali iz kože, in sedaj bi že davno sedela v Abrahamovemu naročju. Toda, poglejte vendar tja! Hudič naj me takoj vzame, če ni to colonel in — —"

"In Winnetou, Apač," sem se oglasil, ter nagnal svojega konja, da sem bil kmalu pri njih.

"Hvala Bogu, da ste prišli!" je vzkliknil Sam Fire-gun. "Čakala sva na vas, kakor bivoli na dež."

"Ni šlo hitrejše, stric," je odgovoril Wallerstein. "Celo noč smo jezdili. Poglej naše uboge živali: tudi te komaj stojijo."

"Kako je, colonel," sem vprašal; "ali sta ju dohitela?"

"Samo en trenutek sva prišla prepozno. Ušla sta."

"Ušla? Kdaj, kam in kako?"

Sam Fire-gun je povedal, kaj se je zgodilo. Traperji so jezno zakleli.

"Ali sta bila na policiji?" sem ju vprašal.

"Ne, to bi nama vzelo preveč časa."

"Popolnoma pravilno. Sedaj nam preostane samo še ena pot. Takoj najamemo dober parnik in se odpeljemo za njimi."

"Tudi jaz sem tega mnenja, in zato sem vas že nestrpno pričakoval. Gotovega denarja nimamo, in zato moramo kakor hitro mogoče prodati zlato."

"Pa ne bode veliko pomagalo!" je menil krmar, v največji meri ožlovoljen.

"Zakaj ne?"

"Parnikov ne maram. Te vrste brodi so najslabejši, kar jih je. Dobra jadrnica dobi vedno dovolj vetra; taka kadeča omara pa potrebuje premoga, in tega ne najdemo povsod. Potem moramo zasidrati ali pa obstati na odprtem morju, ne da bi mogli naprej ali nazaj."

"Potem naložimo dovolj premoga."

"Dovolite, colonel, dober lovec ste, to se mora reči, toda za mornarja niste. Najprej moramo imeti parnik, in vprašanje je še, če ga dobimo. In, pazite, ti Yankeeji se bodo hoteli pogajati cel dan, predno ga dobite."

"Plačam, kolikor kdo zahteva."

"Radi mene! Potem je treba naložiti živila, streljivo in premog, da moremo nastopiti daljšo vožnjo. Končno bode parnik pregledan, in pri tem bodo pretekle ure in dnevi, tako, da pride 'l'Horible' okoli rta, še predno odplujemo. Hudič naj jo vzame!"

Drugi so temu pritrdili. Priznati so morali, da so besede poštenega mornarja dobro utemeljene.

"O tem tudi ne dvomim," sem se oglasil; "toda tukaj stati in gledati na morje, tudi ni nič. Na vsak način ima že mnogo zasledovalcev za petami; to je za nas tolažba. In za njimi moramo na vsak način."

"Toda kam?"

Drugi so krmarja vprašujoče pogledali.

"To ni tako lahko povedati," je rekel le-ta. "Če je bila 'l'Horible' dobro založena z vsem potrebnim, je odplula gotovo proti Japonski ali Avstraliji. Tam je morje prosto in pobeg lahak. Če pa ni dobro založena s živili, je na poti proti jugu, kjer se more kje ob zapadnem obrežju preskrbeti s potrebnim."

O resničnosti teh besedi nismo mogli dvomiti.

"Potem bodemo tozadevno povprašali. Naprej!"

Jezdili smo skozi Oakland in se potem prepeljali v San Francisco. Tam sem vprašal Sam Fire-guna:

"Ali veste za kako banko, kjer kupujejo nugete?"

Colonel je odgovoril:

"Bellhourst & Co. Že prej sem imel opraviti s temi ljudmi, ki me bodo pač še poznali."

"Ali je daleč do tja?"

"Ne. Urad se nahaja na naši poti proti pristanišču."

(Dalje prihodnjič.)

OGLAS.

Rojakom v Milwaukee, Wis., in okolici naznanjam, da napravljam pooblastila in preskrbim legalizacijo pri konzulatu.

FRANK BAČUN,
javni notar,
470 South Pierce Street,
Milwaukee, Wis.
Urad odprt tudi zvečer.
(28-7—28-9)

DELO! DELO!!

Rabim 60 dobrih šumskih delavcev za sekati trd les. Delo je stalno pozimi in poleti. Dober delavec zasluži od $2.50 do $3.00 na dan. Šuma je po ravnini, zemlja suha.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hubert Mihič,
(27-7 v 2 d) Ralph, Mich.

V sledeči državi najdete odjemalcev Severovih zdravil:

"Vaše zdravila so dosegla svoj namen popolnoma v mojem slučaju".
V. Kratohvil, Pencroft, Neb.

"Vsa poslana mi zdravila so izborno učinkovala". Jos. Lysek, Corneyville, Wyo

"Severovo Zdravilo zoper kolero in drisko je rešilo naše dete".
Štefan Treblik, Woodford, Va.

Pojemanje moči

ni vedno znamenje nastopajoče starosti, a dostikrat spremlja nerednosti jeter in prebavil, ali naznanja oslabelost krvi. Izpodbujajte svoja jetra, želodec in drob k zdravi delavnosti ter poživljajte svojo moč, odločnost in trdno voljo s tem, da uživate

Severov življenski balzam.

Priletni in občutljivi ljudje,
skrbipolne matere in slabotne ženske,
blede in malokrvne mlade devojke,

vsem tem je vir novega življenja in zdravja. **Cena 75c.**

Severova zdravila imajo navodila tiskana v vašem jeziku.
Svetujemo radi vsem, ki pišejo na naš zdravniški oddelek.

ZA

tešenje razdraženih živcev,
krepčanje onemoglega živčevja,
dosego zdravega, trdnega in poživljajočega spanja

uživajte

Severov Nervoton.

Cena $1.00.

ZA

revmatizem in bolečine v hrbtu,
krče ter otrple mišice in sklepe,
otekline, vnetje, izvinjenje ali odrge

rabite

Severovo olje sv. Gotharda.

Cena 50c.

Na prodaj v vseh zanesljivih lekarnah in trgovinah z leki. Kadar kupujete kako zdravilo, vedno zahtevajte "Severovo" in ne vzemite druzega. Glejte, da nosi zavoj ime

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

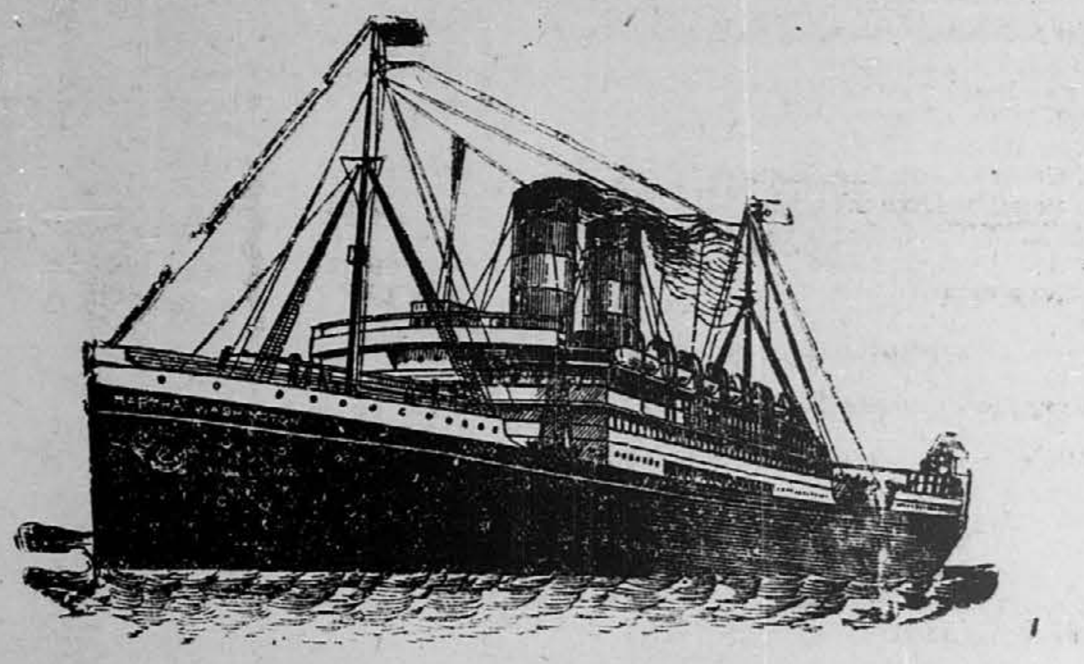

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:

ALICE, LAURA
MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA,
OCEANIA

Cene voznih listov iz New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	$35.00
LJUBLJANE	35.60
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVCA	36.25

Za Martha Washington stane $3.00 več.

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE Martha Washington $65.00, drugi $60.00.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarastlas, kakoršne še do sedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim rasti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako moškim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Revmatizem v rokah nogah in križičah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozeblino se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim z $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastojn.

JAKOB VAHČIČ,
P. O. Box 69 CLEVELAND O.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka "LA SAVOIE" na dva vijaka "LA LORRAINE" na dva vijaka "LA TOURAINE" na dva vijaka

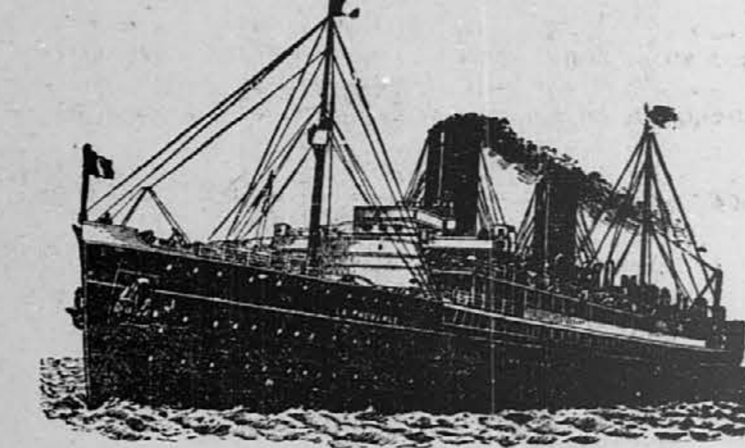

Poštni parniki so:
"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA SAVOIE	3. avg. 1911.	LA TOURAINE	24. avg. 1911.
*LA PROVENCE	10. avg. 1911.	*ESPAGNE	31. avg. 1911.
*LA LORRAINE	17. avg. 1911.	* LA PROVENCE	7. sept. 1911

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

Parnik CAROLINE odpluje s pomola 84 5. avg. ob 3. uri popoldne
Parnik NIAGARA odpluje s pomola 84 19. avg. ob 3. uri popoldne.
Parnik CHICAGO odpluje 2. septembra ob 3. uri popol.

(Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.)

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton **FINLAND** 12,185 ton

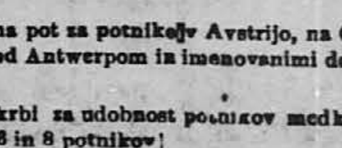

KROONLAND 12,185 ton **VADERLAND** 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Tretji razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov!

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway, NEW YORK
84 State Street, BOSTON, MASS.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.
1306 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.
900 Locust Street, ST. LOUIS, MO.
205 McDermot Ave., WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.